

ئومۇمىي پىيغام رۇبائىلىرى

تەرجىمە قىلغۇچى: نۇرمۇھەممەت ئېركى

مەسئۇل مۇھەررىر: توختى باقى

مىللەتلەر نەشرىياتى

مۇقەددىمە

خەلقئارا ئالىم، مۇتەپەككۇر ۋە زەبەردەس شائىر ئومەر ھەييىمانىڭ رۇبائىلىرىنى پارس تىلىدىن ئۇيغۇر تىلىغا نەزمەن تەرجىمە قىلىپ، ئىرانلىق بۇ پەيلاسوپنىڭ مەلۇم تارىخىي دەۋردىكى پەلسەپىۋى پىكىرلىرىنى ھورمەتلىك كىتاپخانلىرىمىزغا تەقدىم قىلماقچى بولدۇم. شۇ مۇناسىۋەت بىلەن، ئومەر ھەييىمان توغرىلىق بىلگەنلىرىمنىڭ بىر قىسمىنى ئىزھار قىلىشقا توغرا كەلدى. بۇ، ئۇنىڭ ھاياتى ۋە پائالىيىتى توغرىلىق ھەممە گەپ ئەمەس، پەقەت باشلانغۇچ بىر چۈشەنچە.

ئومەر ھەييىمان—پارس شائىرى. ئۇ شائىرلا ئەمەس، جاھان-شۈمۇل ئالىم، پەيلاسوپ، ئاسترونوم ۋە ماتىماتىك. ئۇنىڭ پەلسەپە، ئاسترونومىيە، ماتىماتىكا ۋە ئەدەبىياتقا دائىر ئون نەچچە كاتتا ئەسىرىنىڭ بارلىقى مەلۇم. «ئوقىلىدىنىڭ* ئەسەر-لىرىدىكى بەزى مۇشكۇلات»، «ئەلۋۇجۇت» (بارلىق، مەۋجۇدد-يەت)، «ھىساب مەسىلىلىرىنىڭ يېشىلىشى ۋە ئىسپاتى»، «ئەشئار ئەرەبىيە» (ئەرەپچە شېئىرلار)، «ئەقۋىمى جالالى» (جالالى كالندارى)، «كىتابى ئۇلۇم تەبىئىيە»، (تەبىئىيە پەنگە

* ئوقىلىدى — قەدىمقى يۇنان ماتىماتىكى؛ ئېۋكلىد دەپمۇ ئاتىلىدۇ، ئۇ «ئېۋكلىد گېئومېترىيىسى» بىلەن دۇنياغا مەشھۇر. — تەھرىردىن.

تائىت كىتاپ)، «رۇبائىياتى ئومەر ھەييام» (ئومەر ھەييام رۇبائىلىرى) ۋە باشقا ناملار بىلەن ئەرەبچە، پارسچە يېزىلغان ئەنە شۇ ئەسەرلىرى، خۇسۇسەن ئاسترونومىيە ساھەسىدىكى ئىقتىدارى ئۆز دەۋرىدە ئۆز جەمىيىتىنىڭلا ئەمەس، دۇنيانىڭ دىققىتىنى ئۆزىگە تارتقان. ئومەر ھەييامنىڭ مىلادى 1074 - يىلى پادىشا جالالىدىن مەلىكشاھنىڭ تەشەببۇسكارلىغىدا يەنە 7 نەپەر مۇنەججىم (ئاسترونوم) بىلەن بىرلىكتە مەشھۇر باغدات رەسەتخانىسىنى تەسىس قىلغانلىقى، ئۆزى ئۇنىڭ باشلىقلىغىنى زىمىنىگە ئېلىپ، «جالالى كالىندارى» دىگەن يىلنامىنى تۈز - گەنلىكى ۋە «زىجى مەلىكشاھى» دەپ ئاتالغان رەسەت ئىشلىرىغا تائىت مەخسۇس جەدۋەل - خەرىتىنى لايىھىلەپ - سىزىپ چىققانلىقى دۇنيا تارىخلىرىدا قەيت قىلىنغان. خەنزۇ ئالىملىرىدىن گو مورونىڭ رىۋايەت قىلىشىچە، ئومەر ھەييامنىڭ مەزكۇر يىلنامىسىنى ئەنگلىيىنىڭ مەشھۇر تارىخشۇناسى گېبون باھالاپ: «بۇ كالىندار ۋاقتىنى ھىساپلاشتا جۇلىان كالىنداردىنمۇ توغرا بولۇپ، گىرىگورىيان يىلنامىسىگە ئوخشىشىپ كېتىدۇ» دەپ مەدھىيىلىگەن.

بىز بۇ يەردە ئومەر ھەييام ئەسەرلىرىدىن پەقەت «ئومەر ھەييام رۇبائىلىرى» ئۈستىدىلا گەپ قىلىمىز. بىزگە مەلۇم بولۇشىچە، «رۇبائىياتى ئومەر ھەييام» ناملىق ئالەمشۇمۇل بۇ ئەسەر 1970 - يىلغىچە دۇنيادا ئىنگلىز، نېمىس، فرانسۇز، ئىتالىيان، ياپون تىللىرىدا ۋە باشقا نۇرغۇن تىللاردا 80

تەڭچە قېتىم نەشر قىلىنغان. نېمىس پىروفېسسور كارىل زوسھا-
يېمىنىڭ يېزىشىچە، ئومەر ھەييىامنىڭ رۇبائىلىرى 1913-يىلى بىر
يىل ئىچىدە ئىنگىلىز تىلىدىلا 120 تۇرلۇك نۇسخىدا بېسىلغان.
فرانسۇزچىدىمۇ بىرقانچە ئەدىپ تەرىپىدىن ئىشلەنگەن بىرقانچە
تەرجىمىسى بار؛ بۇلاردىن نىكولاس ناملىق ئەدىپنىڭ
تەرجىمىسى فرانسىيە ئىمپېراتورى ناپولېون III نىڭ تەشەببۇسى
بىلەن 1867-يىلى پارىژدا ھۆكۈمەت مەتبەسىدە بېسىلغان. شۇ
فرانسۇزچە تەرجىمە بىلەن ئەسلى پارسچىسىمۇ قوشۇپ بېسىلغان.
ئاۋستىرىيىلىك مەشھۇر يازغۇچى ھامىر ئومەر ھەييىامنىڭ رۇبا-
ئىلىرىنى ئەڭ ئاۋال نېمىس تىلىغا تەرجىمە قىلىپ، «ئىران
تارىخىي ئەدىبىياتى» ناملىق كىتابقا كىرگۈزۈپ بېسىپ،
ئومەر ھەييىامنى ياۋروپاغا تونۇتقان. ئۇ ئەينى زاماندا ئومەر
ھەييىامنى «شەرقنىڭ ۋولتېرى»* دەپ باھالىغان. ئەنگلىيىدە
ئومەر ھەييىام رۇبائىلىرىنى ئىنگىلىزچىغا ئەڭ ياخشى تەرجىمە
قىلغان كىشى ئىدۇارد فىسجېرالڧ ئىسىملىك بىر ئىنگىلىز شائىر
بولۇپ، ئۇ ئىنگىلىزچىغا نەزمەن تەرجىمە قىلىپ تۈزگەن «يۈز
بىر رۇبائى» ئەنگلىيىدە نەشر قىلىنىپ قايتا-قايتا بېسىلغان
ۋە كۆپ ئابروى قازانغان. دولتىمىز جۇڭگودا مەشھۇر شائىر
گو مورو تەرىپىدىن 1958-يىلى خەنزۇچىغا تەرجىمە قىلىنىپ
* ۋولتېر — 18-ئەسىردە ياشىغان مەشھۇر فرانسۇز ھورىيەتپەرۋەر
مۇتەپەككۇر، يازغۇچى؛ چېركاۋ ئەقىدىلىرىگە ۋە فېودالىزىم تۈزۈمىگە
قارشى قەيسەر جەڭچى. — تەھرىردىن.

نەشر قىلىنغان “يۈز بىر رۇبائى” ئاشۇ ئىتدۇۋارد فسجىرالدىنىڭ ئىنگىلىزچە تەرجىمىسىدىن ئىشلەنگەن.

ئومەر ھەييىماغا ۋە ئۇنىڭ رۇبائىلىرىغا بېرىلىۋاتقان باھانى ئاڭلىتىش ئۈچۈن، مۇنداق بىر مىسالنى كەلتۈرۈش كۇپايە: ئىنگىلىزچىغا تەرجىمە قىلىنغان «ئومەر ھەييىام رۇبائىلىرى» نەشرلىرىنىڭ بىرسىدە كىتاپنىڭ مۇقاۋىسىنى زىبۇ-زىننەتلىك چىقىرىش ئۈچۈن، ئەنگىلىيە ھوكۇمىتى بىر مۇسابىقە ئېلان قىلغان. بۇ مۇسابىقە شەرتىدە: “كىمكى بۇ كىتاپنىڭ مۇقاۋىسىغا رەسىم سىزىشتا ئەڭ ئەلا دەرىجىگە ئېرىشسە، ئىككى مىڭ فۇنت مۇكاپات بېرىلىدۇ” دىيىلگەن ۋە بۇ گېزىتتە ئېلان قىلىنغان. بۇ مۇقاۋىدا ئىراننىڭ تارىخىي مىللى ئەنئەنىسى گۈل بىلەن ئىپادىلەنگەن بولۇشى، شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۇنىڭدا قاناتلىرىنى كېرىپ ئالەم بوشلۇغىغا ئۇچۇۋاتقان ئالتۇن پەرلىك بىر قۇشنىڭ سۈرىتى سىزىلغان بولۇشى كېرەك ئىكەن. مەلۇمكى، بۇ قۇش — بولەك قۇش ئەمەس، بەلكى ئومەر ھەييىامنىڭ بىر رۇبائىسىدا —

“قۇش ئىدىم، ئۈچتۈممەن ‘سىر دۇنياسى’ دىن،

يېتتەي دەپ يۈكسەككە، ئوتۇپ بەردىدىن...

تاپمىدىم بۇ جايدا سىرداش بىر كىشى،

چىقىمەن ئاستا ئۇ كىرگەن ئىشكىتىن.”

— دىيىلگەن قۇش؛ ئالەمنىڭ ئالدى-كەينىنى بىلىش ئۈچۈن ئىزدىنىۋاتقان، ئىلاھىي “سىر دۇنياسى” دىن ئۆتمەكچى بولغان

ۋە مەۋھۇم "پەردە" دىن ئوتۇپ، ھەقىقەت يۈكسەكلىگىگە يېتىش ئارزۇسىدا ئۇچقان قۇش؛ يەنى "ئومەر ھەييام" ئاتلىق قۇش. شۇ كىتابنىڭ مۇقاۋىسىغا سىزلىدىغان ئالتۇن پەرلىك قۇش، ھاياتنى تەكشۈرۈۋاتقان شۇ تىنماس قۇش، شۇنچە زور ئىشنى ئۈستىگە ئالغان بۇ قۇش — ئومەر ھەييامنىڭ سىمۋولى.

ئومەر ھەييام رۇبائىلىرىنىڭ ئەھمىيىتى ھەققىدە، شائىرنىڭ ئىلمىي ئەمگىگىنىڭ قىممىتى ئۈستىدە پەقەت ھەقىقى ئوز ھىسسىياتىمىزدىن چىققان مۇنداق ئاددى جۈملىلەرنىلا ئوتتۇرىغا قويىمىز: ئومەر ھەييام رۇبائىلىرى مىڭ يىلدىن كېيىنمۇ نەشر قىلىنىۋاتىدۇ، ئۇنىڭ سوزلىرى مىڭ يىلدىن كېيىنمۇ ئوز قىممىتىنى ساقلىماقتا، ئومەر ھەييام رۇبائىلىرى مىڭ يىللىق تارىخقا بەرداشلىق بەردى..... يازغان ئەسەرلىرى دۇنيادا يىلغا ھەتتا ھەپتىگە چىداش بېرەلمەيدىغان بەزى شائىرلار تۇرغاندا، تارىخنىڭ مىڭ يىللىق سىنىغىغا بەرداشلىق بەرگەن، ئەمىلىيەت ئىمتىھانىدىن ئەلا ئونۇۋاتقان ئومەر ھەييام رۇبا-ئىلىرىنى تەرجىمە ۋە نەشر قىلىش، ئۇنى مۇھاكىمە قىلىش ئەھمىيەتسىز ئىش بولمىسا كېرەك. دېمەك، ئومەر ھەييام شېئىرلىرى مىڭ يىلدىن كېيىنمۇ ھاياتىي كۈچكە ئىگە بولۇپ تۇرماقتا. شېئىر يېزىشقا بەل باغلىغان شائىر ئۇچۇن ئېيتقاندا، ئوز شېئىرى شۇنداق ئۇزۇن ئومۇرلۇك بولسا، ئوزىنىڭ جىسمى قالمىغان بىر دەۋردە سوزلىرى دۇنيادا ئوقۇلۇپ يۈرسە، بەخت تەمنى بىلىدىغان كىشى بۇنى بەخت دەپ بىلسە كېرەك. بەخت

بولغاندىمۇ شۇنداق چوڭ بەختكى، بۇ، ئولگەن يازغۇچى ئۇچۇن مەڭگۈ ھاياتلىقتۇر. شائىرنىڭ شېئىرى ياشدى، دىمەك—شائىر ئولمىدى، مەڭگۈ ياشىدى دىمەكتۇر. شۇنداق ياشغۇسى كەلمەيدىغان شائىر دۇنيادا بولمىسا كېرەك.

ئومەر ھەبىيام رۇبائىلىرىنىڭ مىڭ يىللىق تارىخ سىنىغىغا بەرداشلىق بېرەلىشىدىكى ھىكمەت، كۈچ—ئەڭ ئاۋال ئومەر ھەبىيامنىڭ پىكىردىكى ھورلۇڭى ۋە جەسۇرلۇغىدۇر: ئۇ ھىچنىڭ مىڭ بوعۇشىغا بوي بەرمەيدىغان ھور يۈرەك ۋە ھىچنىمىدىن قورقمايدىغان شائىرانە جاسارەت بىلەن ئوتتۇرىغا چىقىپ، شۇ چاققىچە تېخى ھىچ كىشى قارشى تۇرۇشقا جۈرئەت قىلالمىغان خۇراپى ئېتىقاتقا، مەۋھۇم ساماۋى كۈچكە قارشى كۆكرەك كېرىپ چىقىپ—

”كىم كوردى جەننىتنىڭ، دوزىقىڭ ئەي دىل؟

كىم كەلدى ئولگەندىن، قىل گېپىڭ ئەي دىل؟

بىز قورققان، يىلىنغان نەرسىنىڭ، ئاڭلا:

ئىسمى بار، جىسمى يوق...مۇشۇ—جىڭ، ئەي دىل!”

—دىگەن.....ئۇ يەنە بىر رۇبائىسىدا ئىلاھىي كۈچكە مۇنداق خىتاب قىلىدۇ:

”كوزامنى يوقاتتىڭ سۇندۇرۇپ، رەببىم!

ياپتىڭ بەخت ئىشىڭنى، سەن ئۇرۇپ رەببىم!

گۈل رەڭلىك شارابىم توكتۇڭ يەرگە سەن،
قالدىڭمۇ سەن ياكى مەس بولۇپ رەببىم؟!“

بىر شائىر ئاشۇنداق گەپنى مۇندىن 50 يىل، مەيلى 100 يىل
ھەتتا 200 يىل بۇرۇن دىگەن بولسا ياكى شۇ گەپلەرنى لوندون،
پارىژ، بېرلىن قاتارلىق شەھەرلەردە دىگەن بولسا، ئۇ قەدەر
ئەجەپلەنمىگەن بولاتتۇق، بۇنى ئۇنچىلا يوغان گەپ دىمىگەنمۇ
بولاتتۇق. بىراق بۇ گەپلەر بۇنىڭدىن 1000 يىل بۇرۇن ئوتتۇرىغا
قويۇلغان، يەنە كېلىپ ئەينى زاماندا ئىراندىك دىنىي تەئەببۇسۇپ
ۋە مەزھەپ تالاشلىرى ئەۋج ئالغان بىر يەردە ئوتتۇرىغا
قويۇلغان، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىلىم-مەرىپەت بىلەن ئالەمگە مەشھۇر
بولغان ئومەر ھەيسامىدەك بىر نوپۇزلۇق ئىسلام ئولسەمىسى
تەرىپىدىن ئوتتۇرىغا قويۇلغان. ھور پىكىر، شائىرانە جاسارەت
دىگىنىمىز شۇنداقلا گەپنىڭ يۇغانلىغى ئەنە شۇ نۇقتىدا.

”بىر جامكى، ئەيلىمىش ئىختىرا ئەقىل،
قەدىرلەپ شۇ جامغا يۈزنى سۇيىدى، بىل...
'پەلەك' نام كۈزىچى شۇنداق جام ياساپ،
ئارقىدىن يەرگە ئۇ، ئۇرىدۇ سىجىل...“

شائىرنىڭ بۇ رۇبائىسىدىكى ”جام“ ئوبرازى—ئىنسان؛
”كۈزىچى“ ئوبرازى ۋە ”پەلەك“ ئاتالغۇسى—ئىلاھىي
كۈچتىن ئىبارەت؛ شائىر بۇ رۇبائىسىدا ئىلاھىي كۈچنىڭ ئاتايىن
ئادەم يارىتىپ، ئۇنى ئارزۇلۇپ-ئامانلاپ ئىنسانلىق قىيامغا

يەتكۈزگەندىن كېيىن ھالاك قىلغانلىغىدىكى مەنتىقسىزلىقنى پاش قىلىدۇ-دە، پەلەككە ۋە پەلەكنىڭ شۇنداق غەلىتى قىلىقلىرىغا، ئادالەتسىزلىكلىرىگە نەپرەتلىنىدۇ، شۇنداق يولسىز قىلىقلارنى قىلغۇچى پەلەكنى بۇزغۇسى ۋە "ياخشىلار تولۇق مەقسەتكە يەتكۈدەك" ئادىل دۇنيا قۇرغۇسى كېلىدۇ:

"بىر كۈچۈم بولغاندا تەڭرىدەك گويا،

بۇراتتىم پەلەكنى بۇنداق بىۋاپا...

ياخشىلار مەقسەتكە يەتكۈدەك تولۇق

قۇراتتىم بىر پەلەك-بىر يېڭى دۇنيا."

ئومەر ھەييام رۇبائىلىرى يەنە شۇنىڭ بىلەن ئەھمىيەتلىكى، ئۇ ئەمىلىيەتچىدۇر، ئەمىلىيەتچىلىكنىڭ تەرغىباتچىسىدۇر. مۇشۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، ئوز زامانىسىغا كورە، ئومەر ھەييامنى مائى-رىيالىستىك چۈشەنچىگە ئىگە دەپ ئېيتىش مۇمكىن. بۇنى يەنە ئەمىلىيەت، يەنى ئۇنىڭ نەق مەيداندىكى تەپەككۈرى، شۇنداقلا ئۇنىڭغا ئوز زامانىسىدىكى ئىدىيالىستىك كۈچلەرنىڭ قارشىلىقى روشەن ئىسپاتلايدۇ:

"كېچە مەن تۇيغۇمدا ساماغا چىقىپ،

دوزاق ھەم بەھىشنى يۇردۇم ئاخىرىپ.

بىر ئۇستاز ئۇچرىشىپ، دوزاق ھەم بەھىش

ئوزەڭدە!-دىدى ئۇ،-يۇرمىگىن ئېزىپ!"

تارىخىنىڭ 1050.. يىللىرىدا ئومەر ھەيىام ئەرش - كۇرس،
لەۋھۇ - قەلەم، جەننەت - دوزاق دىگەنلەرنىڭ مەۋجۇتلۇغىغا
گۇمانلىنىپ، ئۇنى كۆرگەندىن كېيىن ئاندىن ئىشىنىمەن دىگەن
شائىرانە تۇيغۇسىدا تەپەككۈر ساماسىغا سەپەر قىلىدۇ - دە،
يولدا ئۇستازغا يولۇقۇپ، ئۇنىڭدىن مەزكۇر نەرسىلەرنىڭ ئەمەلدە
يوقلۇغىنى، ئۇنىڭ ئومەر ھەيىامنىڭ خىيالىدىكى سۈبېكتىپ
نەرسە ئىكەنلىكىنى، يەنى ئۇنىڭ خىيالىدىكى ئوي ئىكەنلىكىنى
ئاڭلايدۇ. دىمەك، ئومەر ھەيىام بۇ بىر كىچىككىنە ھىكايە
ئارقىلىق ئۆز دەۋرىدە ئالەم ئەھلىگە ئاتالمىش ئەرش - كۇرس،
لەۋھۇ - قەلەم، جەننەت - دوزاق ۋاھاكازالارنىڭ ئەمىلىيەتتە
يوق نەرسە ئىكەنلىكىنى ئاشكارا ئېلان قىلىدۇ. ئوبېكتىپ
مەۋجۇدىيەت بىلەن سۈبېكتىپ چۈشەنچىنى بۇنىڭدىن مېڭ يىل
بۇرۇن ئاجراتقان شۇنداق بىر مۇتەپەككۈرنى ماتېرىيالىست دەپ
باھالاش ئارتۇق كەتمەسە كېرەك. دۇرۇس، ئومەر ھەيىام
رۇبائىلىرىدا نۇرغۇن ماتېرىيالىستىك جەۋھەرلەر بولغاندەك،
ئىدىيالىستىك شاكاللارمۇ يوق ئەمەس. چۈنكى ئومەر ھەيىاممۇ،
ئەلۋەتتە، ئۆز زامانىسىنىڭ ئوغلى، ئۇنىڭ ئۆز ھاياتىدا ئىلاھىي
كۈچتىن گۇمانلانغان ۋە زارلانغان دەۋرى بولغاندەك، ئىلاھىي
كۈچنى ئېتىراپ قىلغان ۋە ئۇنىڭدىن ئەپۋ - رەھىمەت سورىغان
دەۋرىمۇ بولغان. ئۇنىڭ بىر قىسىم رۇبائىلىرىنىڭ چۈشەنچە
ئىستىدراپلىقىنى شۇنى كۆرسىتىپ تۇرىدۇ.

”ئاقمىغاي تەقدىرگە نارىزا بولۇش،
ئاقمىغاي ئالەمدە بىرىيا بولۇش،

قولۇمدىن كەلگەنچە تەدبىر ئىشلەتتىم،
كەتكۈزدى، ئاھ-قازا، تەدبىرىمنى بوش.

* * *

خوشال ئوت، ئومۇرنىڭ ھاسىلى بىر دەم،
بۇ تۇپراق—تۇپرىغى كەيقۇباد ۋە جەم*.
قىل قىياس بىر خىيال، ئالدىنىش يا چۇش،
ھاياتنىڭ تەكتى ھەم ئەھۋالى ئالەم.

ئومەر ھەيپام رۇبائىلىرىدىكى ئىدىئالىستىك شاكالىلار ئەنە
شۇنداق ئىپادىلىنىدۇ، ئۇ “بىز شۇنچە قىلساقمۇ، تەقدىر بەربىر
يەنە ئوز ئىشىنى قىلدۇ، تەقدىرگە تەدبىر ئىشلىمەيدۇ” دىگەن.
تەقدىرچىلىك كوزقاراشنى ئىلگىرى سۈرگەن ۋە قازا-تەقدىر
ئالدىدا ئىلاجسىزلىق-ئاجىزلىق ئىزھار قىلغان؛ شۇنداقلا
دۇنيانىڭ ماددى دۇنيا ئىكەنلىكىنى ئىنكار قىلىپ، ئۇنى بىر
”چۇش“، بىر ”خىيال“، بىر چۇشەنچە دەيدۇ. ئۇ بىر قىسىم
ئىدىئالىستىك پەيلاسوپلارنىڭ ”كورۇنگەن ئالما ئالمىدەك
تۇرغىنى بىلەن ئەسلىدە جىسىملىق نەرسە بولماستىن، بىزنىڭ
خىيالىمىزدا ئالما بار دەپ چۇشىنىلىۋاتقان بىر چۇشەنچە، بىر
تەسەۋۋۇر“ دىگەن مۇقامغا جۇرلىشىپ قالدۇ.

بىراق، بىر پۇتۇن ساپ ئالتۇن نەدە؟ تارىخنىڭ كوزى
ھەرقانداق ئالجاناپ بىر ئىدىيىنىڭ تۇنجى قېتىمدىلا مۇكەمەل
مەل بولۇپ مەيدانغا چىققانلىغىنى ھازىرغىچە كورگەن ئەمەس.

* 195 - شېرنىڭ تەھرىر ئىزاھىغا قارالسۇن.

ھەرقانداق بۇيۇك مۇتەپەككۇرنىڭ پىكىر سېستىمىسى ئوبېكتىپ ئەمەلىيەت جەريانىدا ئۇنداق ياكى مۇنداق نۇقسانلاردىن قۇتۇلۇش ياكى يېڭى مۇتەپەككۇرلارنىڭ ئۇنى يېڭىلىغان - بېيىتقان ۋە ئۇنىڭغا قوشقان ئىجادىي ئەمگىگىنى ئۆزىگە سىڭدۈرۈش ھىساۋىغا تولۇقلىنىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن 11- ئەسىردە ياشىغان ۋە تېخى ئىنسانلارنىڭ چۈشەنچىسى سۇت ئۇيقۇسىدا ياتقان بىر چاغدا، "ئەمەلدە يوق نەرسىگە ئىشەنمەسلىك" بايرىغىنى كۆتىرىپ چىققان ئومەر ھەييامدىن ھەممە سوزىنىڭ، پىكىرنىڭ 20- ئەسىر ماتىرىياللىرىدەك بولۇشىنى تەلەپ قىلىش سىياسى نادانلىق بولار.

"بولمىساڭ ئوۋچىسەن، ئوۋدىن قىلما بەھس،
بىلىمگەن نەرسەڭنى تەپسىر قىلما، تەس...
كىم مەنا سورىسا، سەن كورگەننى ئېيت،
ھېچقاچان ئۇستازىڭ كورگەننى ئەمەس."

تارىخنىڭ 1050- يىللىرىدا شۇنداق دىگەن ئومەر ھەييامنى ئەمەلىيەتچى، ئەمەلىيەتچىلىك تەرغىباتچىسى ۋە ئۆز زامانىسىغا كۆرە ماتىرىياللىق دەپ ئېيتىشقا ھەقلىقىمىز. ئومەر ھەييام ئەدەبىياتتا سوزدىكى ھور پىكىرلىكلىكى، تەرەق- قىپەرۋەرلىكى، مەنىتىق كۈچىنىڭ كۈچلۈكلۈكى ۋە تەپەككۇردىكى پەلسەپىۋى، نەزىرىيىۋى قىممەتنىڭ بۇيۇكلۇكى جەھەتتىلا ئەمەس، بەدىئىيلىك تەرەپتىمۇ ئادەتتىن تاشقىرى ماھارەتكە

ئىگە: سوز ئاز، ئەمما مېغىزلىق دىگەن سۈپەتتىكى ھەممىدىن بۇرۇن ئومەر ھەييام رۇبائىلىرىغا بېرىش مۇمكىن. شېئىرنىڭ ۋەقەلىكىگى، ئىخچام-چاققانلىغى، ئۇسلۇبىنىڭ خەلق قوشىغى سۈپەتلىك، يەڭگىل ۋە ئاممىباپلىغى، قاپىيىلەردىكى تەبىئىيلىك، راۋانلىق ۋە سوز ئويۇنى، سوزلىرىنىڭ ساددا ۋە لېكىن تىرەن-لىكى—ئومەر ھەييامنىڭ ئەدەبىياتتىكى خاس خۇسۇسىيىتى.

”گۈل دىدى: يۇسۇپ مەن، مىسىردۇر چىمەن،
ئاغزىمدا لەبىيا-لەپ زەر-ياقۇت دىگەن...
مەن دىسەم دەلىل تاپ، ئېيتتى ئۇ مانا:
مانا قان، قاراپ باق كويىنىڭىگە سەن.“

بۇ رۇبائىدا گۈزەللىك دەمىسىز، يۈكسەكلىك دەمىسىز، ۋەقە-لىك دەمىسىز، ئىخچاملىق دەمىسىز، ئوخشىتىش ۋە ئوبرازلىق تەپەككۈر دەمىسىز، كىسنايە ۋە ئىستىارە دەمىسىز، ئىش قىلىپ شېئىرىيەتتىكى ئۇستۇن ماھارەتلەرنىڭ قايسى خىلىغا مىسال ئىزدىسىڭىز تېپىلىدۇ. بۇ رۇبائى—ئەگەر رۇبائى دىگەن شېئىردە يەت تۇرى، مەن چۈشەنگەندەك، بىرقانچە كۈبلىت شېئىر ئورنىغا ۋاكالىتەن يېزىلىدىغان توت مىسرالىق بىر كۈبلىت شېئىر دەپ چۈشىنىلسە،—مانا جىڭ رۇبائىنىڭ ئۆزى شۇ. شۇڭا شېئىر دۇنياسىدىكى رۇبائىياتچىلىق تۈرىنى مۇشۇ رۇبائىسى بىلەن ئومەر ھەييامنىڭ ئۆزىگىلا خاس ئۇسلۇپ قىلىپ كورسىتىپ بېرىشكە بولىدۇ. شائىر بۇ رۇبائىسىدا قۇرئاندا ”سۈرە يۇسۇپ“ نامى

بىلەن ئوقۇلىدىغان بىرقانچە بەت ئەرەبچە قىسىمىنى، "قەسە - سۈلئەنبىيا" (پەيغەمبەرلەر قىسىمى) دىگەن كىتابقا يېزىلغان "بەنى ئىسرائىل" ھەققىدىكى بىرنەچچە ئون بەتلىك تارىخى ھىكايىنى، شۇنداقلا "يۈسۈپ - زۇلەيخا" نامى بىلەن دۇنياغا داڭقى چىققان چوڭ ئىشقى - مۇھەببەت داستانىنى پەقەت توت قۇر شېئىر بىلەنلا ئىپادىلەيدۇ، خالاس. بۇ گويىا بىر ئادەمنىڭ ئون شەھەرنى قاتلاپ، بىر يانچۇغىغا سېلىپ پاتقۇزغىنىغا ئوخشايدۇ.

ئومەر ھەييامنىڭ تۇغۇلغان، ئالەمدىن ئۆتكەن ۋاقتى ۋە تۇغۇلغان يېرى ئۈستىدە ئىختىلاپ بار: بەزى ئالىملار ئۇنى 11 - ئەسىرنىڭ ئاۋالقى يېرىمىدا، بەزىلىرى كېيىنكى يېرىمىدا تۇغۇلغان دېيىشىدۇ. 1926 - يىلى "لوندون شەرق تەتقىقات ئىنىستىتۇتى" ناملىق ئالى بىلىم يۇرتىنىڭ مۇدىرى بولۇپ تۇرغان دىنسون روس ناملىق ئىنگلىز ئالىم ئومەر ھەييامنىڭ مىلادى 1040 - يىلى تۇغۇلغانلىغىنى، يەنى ساۋاقدىشى ھەسەن ساباھدىن ئون يىل بۇرۇن تۇغۇلغانلىغىنى يازىدۇ. بىر قىسىم تارىخچىلار "ئومەر ھەييام خۇراسان ئوبلاستىنىڭ مەركىزى نىشاپۇردا تۇغۇلغان" دەپ يازسىمۇ، لېكىن بۇ ھەقتە كۈچلۈك دەلىل يوق. ئۇنىڭ تۇغۇلغان يېرىدىن قەتئى نەزەر، ئومىرنىڭ كۆپ قىسمى نىشاپۇر شەھىرىدە ئۆتكەنلىكى ئېنىق.

"ھەييام" - ئومەرنىڭ شائىرلىق تەخەللۇسى، ئەدەبىي لەقەم. "خەييام" سۆزى ئەسلى ئەرەبچە بولۇپ، "خىمە" (چېدىر،

بارگاھ) دىگەن سوزدىن تۇرلەنگەن، مەنىسى — “چېدىرچى” دىمەكتۇر. ئومەرنىڭ ئۆزىگە “خەييام” (ئادەتتە “ھەييام” دەپ قوللىنىلماقتا) دىگەن سوزنى تەخەللۇس قىلىپ قويۇشى توغرىدا سىدا تۇرلۇك كوزقاراشلار بار. بەزىلەر: “چېدىرچىلىق كەسپىنى قىلىدىغان چوڭ دادىسى ئىبراھىم دىگەن كىشىگە نىسبەت يۇزىسىدىن شۇنداق لەقەم قويغان” دېيىشىدۇ. بەزى تارىخچىلار: “ئەرەپ مىللىتى ئىچىدە چېدىرچىلىقنى كەسپ قىلغان ‘خەييام’ ئاتلىق بىر قەبىلە بار، ئومەرنىڭ ئەجداتلىرى ئەرەبىستاندىن كوچۇپ كەلگەنلەردىن بولسا كېرەك، شۇڭا ئۇ ‘ئومەر خەييام’ دەپ ئاتالغان بولۇشى مۇمكىن” دەپ رىئايەت قىلىدۇ. بىراق، بىزنىڭ قارىشىمىز باشقىراق: مۇتەپەككۇر ئومەر ئۆزىگە “خەييام” دەپ تەخەللۇس قويۇشتا ناھايىتى كەمتەرلىك ۋە كىچىك پىللىق بىلەن ئىش كورگەن بولسىمۇ، لېكىن بۇ يەردە ئېيتىلغان “چېدىرچى” ئاددى يىپ-يۇڭ رەختىن چېدىر توقۇيدىغان “چېدىرچى” ئەمەس، بەلكى پىكىردىن، ھىس-تۇيغۇدىن، پەلسەپىدىن ۋە ھايات سېرىنى ئاچىدىغان ئەقىل-ئىدرەكتىن چېدىر توقۇيدىغان چېدىرچى. بىزنىڭ بۇ كوزقارشىمىزنى مەزكۇر “چېدىرچى” نىڭ ئۆزى بەزى رۇبائىلىرىدا يېشىپ بېرىدۇ:

“پەلسەپە چادىرىن ھەييام تىكەردى،

ئاتەشى غەمگە ئۇ چۈشتى...، ئورتىدى!

كەستى ئومۇر تاناىىن ئەجەل قاچىسى،

دەللال ھەم باھاسىن بەك ئەرزان دىدى.”

ئومەز ھەيىيام ياشلىق دەۋرىدە نىشاپۇر شەھىرىدىكى ئەينى زاماننىڭ كاتتا ئولمىسى ئىمامى مۇۋەپپەقىددىن بىننى ئابدىلا- لەتپ دىگەن كىشىدە ئوقۇغان. ئوز دەۋرىنىڭ تەڭداشسىز بىلىمدانلىرىدىن بولغان ئومەز ھەيىيام نىشاپۇردىلا ئەمەس، ئەينى زاماندا دۇنيادا "ئىلىم كائىلىرى" دەپ داڭقى چىققان بەلخ، بۇخارا، سەمەرقەند شەھەرلىرىدىمۇ ئوقۇپ، ئوز ئەسىرنىڭ كوزىگە كورۇنگەن، ئىران تارىخلىرىدىكى مەشھۇر ئابدىلقاسم نىزامىل مۇلك ۋە ھەسەن ساباھ دىگەن كىشىلەر بالىلىق چاغلىرىدا ئومەز ھەيىيام بىلەن ساۋاقداش ئىدى، ئۇلار مەكتەپتىكى چاغلىرىدا، ئۇچەپ- لەندىن قايسىبىرىمىز كەلگۈسىدە مەنەسەپ- مەرتىۋىگە ئېرىشسەك، قالغان ئىككىمىلەنگە ياردەم كورسىتىمىز، دەپ قەسەم- ۋەدە قىلىشقان. بۇلاردىن ۋەزىرلىك مەرتىۋىگە ئېرىشكەن نىزامىل مۇلك ساۋاقداشلىرىنى ياخشى قارشى ئېلىپ، ئومەز ھەيىيامنى ئوردىدا مۇھىم خىزمەتكە تەكلىپ قىلغان بولسىمۇ، ئەمما ئومەز ھەيىيام ئوزىنىڭ ئىلىم- مەرىپەت بىلەن شۇغۇللىنىش ئارزۇسىنى بايان قىلىپ، بۇ تەكلىپكە قوشۇلمىغان. شۇنداقتىمۇ نىزامىل مۇلك ئۇنىڭ ئىلىم- مەرىپەت بىلەن خاتىرجەم شۇغۇللىنىشى ئۇچۇن ئۇنىڭغا غەزىنىدىن ھەر يىلى بىر مىڭ ئىككى يۈز مىسقال ئالتۇن تاجىرىتىپ بېرىشنى بەلگىلىگەن. يەنە ئۇنى ئەينى زاماندا بۇخارا ھاكىمى شەمسىل مۇلكنىڭمۇ ئوردىغا خىزمەتكە تەكلىپ قىلغانلىغى، ئومەز ھەيىيامنىڭ بۇ تەكلىپىنىمۇ ئوزرە ئېيتىپ رەت قىلغانلىغى رىۋايەت قىلىنىدۇ. دىمەك، ئومەز ھەيىيام ئوز زامانىسىدا

پادىشالارنى ماختاش بىلەن جان باقىدىغان "ساراي شائىرلىرى" دىن ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ بۇ ھەقتىكى مەيدانى مۇنداق:

"بولسا ھەر كىشىنىڭ بىر پۇجۇق تېنى،

پاتقۇدەك ماكانى باشۇ ھەم تېنى.

ھىچكىمگە بولمىسا يا قۇل، يا خوجا،

دۇنيادا بەختلىك سانىغىن سەن شۇنى."

مەن ئومەز ھەييام رۇبائىلىرىنىڭ جاھانئومۇل ۋە نادىر ئەسەرنى نەزمەن تەرجىمە قىلىش ئارقىلىق ئۇيغۇر تۈركىي تىلىنى دۇنيادا "شېكەر تىل" دەپ ئاتىلىپ كەلگەن پارس تىلى بىلەن بىر قاتارغا قويدۇم. دەرۋەقە، تىلىمىزنىڭ بويى ئاشۇنداق پەلسەپىۋى ئەسەرنى شېئىر بىلەن تەرجىمە قىلىشقا يېتىشتى، بەلكى ئاشتى: ئون پۇڭ پارسچە سوزنى ئون پۇڭ ھەتتا سەككىز پۇڭ ئۇيغۇرچە سوز بىلەن تەرجىمە قىلىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولدىم. خەلقىمىزنىڭ مۇشۇنداق ئاجايىپ مول تىل بايلىغىدىن چوڭ مىللى ئىپتىخارلىق ھىس قىلىمەن.

نۇز مۇھەممەت ئېرىكى

1980-يىلى، قەشقەر.

رۇبائىلار

1

بىر كېلەر ۋە كېتەر بۇ ئەجەپ دۇنيا،
يوق ئاڭا ئىپتىدا ياكى ئىنتىھا*...
كەلدۇق بىز قەيەردىن، نەگە كېتىمىز؟
بۇ ھەقتە كىم بەردى قېنى چىڭ باھا!

2

مەي، نەغمە، ھوركەبى ئۇلپىتىڭ بولسا،
سۇ بويى، چىمەندە سوھىبتىڭ بولسا؛
ھوزۇرلان بۇنىڭدىن، ئويلىما دوزاق،
بۇنچىلىك بولغاي ئۇ جەننىتىڭ بولسا...

* ئىپتىدا، ئىنتىھا — بېشى، ئاخىرى.

3

سازچى، مەي، ئۆلپەتلىر بارى تەخ تۇرسا،
مەن قانداق جىم تۇراي، بەزمى نەخ تۇرسا.
شېشىگە مەي تولسا، ياغ دېگەنگە ساز،
نېمە ئۇ بەھش، ھور... بۇنداق بەخ* تۇرسا!

4

بىر سەھەر قاۋاقتىن كەلدى بۇ ئىدا** :
”ئورنىڭدىن قوپ ئەمدى، بىزنىڭ ئەي گادا؛
كۆزىمىز جامغا تولماستىن تۇپراق،
تولدۇرغىن قەدەھنى مەيدىن ۋاقتىدا...”①

5

بۇ نېمە روزىدىن، نامازدىن سادا؟
چاپسا ھەم قاۋاقتا مەي ئىچكىن تازا.
كەل ئۆمەر شاراپ ئىچ، چۈنكى توپاڭدىن—
قىلغايىلەر بەزى جام، بەزىدە كوزا...

* بەخ — بەخت مەنىسىدە.

** ئىدا — ئاۋاز، چاقىرىق.

6

بار ئىمىش "پەرۋىن" دەپ كۆكتە بىر كالا،
كۆتەرمىش ھەم بىرى يەرنى ئاستىدا.
بۇ ئىككى ئوكۇزنىڭ ئورتىسىدا سەن
يۈرۈشكەن بىز تۈركۈم ئېشەككە قارا... ②

7

ساختىدىن يېتىشتى مالاللىق ماڭا،
ئېزى بېرىپ. شاراپنى كەلتۈرگىن شۇڭا.
گۈرە قوي جايىناماز بىلەن سەللىنى —
مەي ئۇچۇن، شۇ مېنىڭ تىلىگىم ساڭا.

8

خوجايىن، تىلەكتىن بىرىنى قىل راۋا،
كايىما، تەڭرىمدىن ئەيلىگىن ھايا.
يولنى تۈز ماڭدۇق بىز، كوردۇڭسەن ئەگرى،
يىزنى قوي، كوزۇڭگە ئەيلىگىن داۋا.

بىر ئاسى بەندىمەن، رىزاينىڭ * قايدا؟
 دىللىرىم قارايدىغان ساپاينىڭ ** قايدا؟
 جەننەتنى بەرسەڭسەن قىلغان تائەتكە ***،
 بولسا ئۇ، «ھەق»، ئاڭا ئاتاينىڭ **** قايدا؟

دەرت بىلەن تونۇشقىن، تاپقايسەن داۋا،
 كېسەلدە تېچ ياتقىن تاپقايسەن شىپا.
 كەمتەر بول، چات كەرمە روناق تاپقاندا،
 بولغايسەن بىر ۋاقىت دوستۇم بىناۋا. ****

* رىزا — رازىلىق، ماقۇللۇق.

** ساپا — ساپ، پاك.

*** تائەت — ئىبادەت، ئېتىقات.

**** ئاتا — بەرگەن.

***** بىناۋا — بەختسىز، دولەتسىز.

11

ياراتسا دۇنيانى باشقىچە خۇدا،
بىر كورسەم ئۇنى مەن شۇ بۈگۈن ھەتتا.
"ئادەم" لىك دەپتەردىن ئوچەرسۇن مېنى،
تۈزۈكرەك بىر كۈننى فىلسۇن يا، ئاتا. *

12

بىر كۇچۇم بولغاندا تەڭرىدەك گويا،
بۇراتتىم پەلەكنى بۇنداق بىۋاپا...
ياخشىلار مەقسەتكە يەتكۈدەك تولۇق
قۇراتتىم بىر پەلەك — بىر يېڭى دۇنيا.

13

مەي ئىچكىن گۈزەلنىڭ يۈزلىرىدىن تا —
غەم ئاتلىق يىلانغا ئەنە شۇ داۋا.
ئىچمەن، ياپرايمەن، مەن ئوزەم ئاداش،
ئىچمەننىڭ نى قىلاي؟ يىگىن سەن توپا...

* ئاتا — بەرمەك.

14

خىيالىم مېنىڭكى ساپ-شارايتىلا،
قۇلغىم مېنىڭكى نەي، راۋايتىلا...
توپامدىن كوزىچى ئەتسە بىر كوزا،
ئۇ تولار مەي دېگەن ئوتلۇق ئايتىلا*.

15

سۇپ-سۇزۇك ئەي شازاپ! ئەي تۇسى رەئىنا،
مەن شۇنداق ئىچەيكىم، ساڭا مەن شەيدا،
كورگەنلەر دېيىشسۇن؛ نەدىن كەلدىڭىز؟
شاراپنىڭ ئەي كۆپى، كېلىڭ مەرھابا!

16

ئومۇمنىڭ دەرەختى يىقىلسا، سولسا...
ئاجرىسا تەنلىرىم مىڭ پارە بولسا؛
تىرىلگەي تۇپرىغىم، بولغاي مەن ھايات،
ياسىلىپ شىشە، ئۇ شاراپقا تولسا.

* ئاب - سۇ. ئايتىلا - سۇ بىلەنلا.

17

شەھىرى تۇس ئۈستىدە قۇش كوردۇم ئەجەپ،
كەيكىكاۋۇس بېشىغا ئۇ قىلاتتى گەپ:
قوڭغۇراق ساداسى قېنى ئۇ...ئەپسۇس!
قېنى ئۇ كانىيىڭ، دۇمباقلىرىڭ، دەپ. ③

18

كوزىچى قېشىغا باردىم مەن يېتىپ،
تۇراتتى دۇكاننىڭ چاقىنى تېپىپ...
باش ياسار كوزىغا شاھنىڭ بېشىدىن،
گادانىڭ پۈتىدىن ئاڭا قول ئېتىپ.

19

دۇنيا بىر مەنزىلىكى، ئوتۇشكە تۇرۇپ...
ھاسىلى بولدى غەم، ئوتتۇق قايغۇرۇپ.
كەتتۇق بىز مىڭ ئىشتىن ھەل بولماي بىرى،
ھەسرەتلەر يۈرەكتە قالدى ئاھ، ئۇرۇپ.

20

ئاھ، ياشلىق قىسسەسى پۇتتى ئوقۇلۇپ،
شۇ گۈزەل نەۋ باھار قالدى ئىخ! سولۇپ...
زەۋقى - شەۋق بۇركۇتى ئىسىمدۇر ياشلىق،
قاچان ئۇ كەلدى ھەم كەتتى قوزغۇلۇپ؟

21

بار ئىدى بىر قەسىرى، بەك ئىگىز كىلۇپ،
قويايتتى يۈز ئاغا، شاھلار باش ئۇرۇپ.
بۇ بىنا ئۈستىدە بىر پاختەك دەپتتى:
گۈ - گۈ - گۈ (نەدە ئۇ)؟ دائىم ئولتۇرۇپ. ④

22

كەلىمىگە دەۋرانغا بەرمىگەنتى نەپ،
مەن كەتسەم، ئارتىمىغاي. ئۇنىڭدا شەرەپ.
كېتىمەن نى ئۇچۇن، كەلدىم نى ئۇچۇن؟
بۇ ھەقتە ئۇقىمىدىم ھىچ كىشىدىن گەپ.

23

كېچەمەن تۇيغۇمدا ئاسمانغا چىقىپ،
دوزاق ھەم بەھىشنى يۇردۇم ئاخشىرىپ.
بىر ئۇستاز ئۇچرىشىپ، دوزاق ھەم بەھىش
ئۈزەڭدە! — دىدى ئۇ، — يۈرمىگىن ئېزىپ!

24

كۈن بولسا: يېرىلسا ئاسمان سۆكۈلۈپ،
شۇنداق كۈن — قارايسا يۇلتۇز توكۇلۇپ.
ئەي سەنەم سورايمەن قىردىڭ * نىمىشقا،
مېنى سەن، ھىچ گۇنا مەندە يوق تۇرۇپ؟

25

دېيىشەر: مەھشەردە ** كۆپ ھىساپ — كىتاپ،
شۇ ۋاقىت ئاچچىقلار ئەزىز يار جاناپ...
بولمىغاي باشقا ئىش ياخشىلىقىنى ھىچ
غەم قىلما، ياخشىدۇر ئاخىرقى ھىساپ!

* قىردىڭ — ئولتۇردۇڭ.

** مەھشەر — قايتا تىرىلىش، ئاخىرقى سوراق، قىيامەت.

26

شاراپتىن سەرخۇش * بىز، ھەرقاچان ئەجەپ،
بىزدە بار مەي ۋە جام، يوقتۇر باشقا گەپ.
قىلما كۆپ نەسەت، پىشىمغان سوپى!
مەي بىلەن يار لېۋى، بىز ئۈچۈن تەلەپ.

27

قىزىقسام روزىغا، نامازغا كۆپلەپ،
ئويلىدىم چوڭ مۇرات ھاسىل بولدى دەپ.
بىر يۇتۇم مەي بۇزدى شۇنچە روزىنى،
بىر يەلدىن تاھارەت سۇندى، ۋاھ ئەجەپ! ⑤

28

مېچىنكە كەلمىدىم مەن نامازنى دەپ،
كەلدىم مەن بىر نەزرە - بىر نىيازنى دەپ.
بىر قېتىم ئوغرىلاپ كەتتىم جايناماز،
بۇ نوۋەت كەلدىم ھەم جاينامازنى دەپ. ⑥

* سەرخۇش - چۇش كەيپ، شىر كەيپ.

29

ئالەمدە ئەڭ دانا تەكشۈرسۇن قاراپ،
ئۇ، چاپسۇن ئۇ چەتتىن - بۇ چەتكە سوراپ.
ۋاپاسىز دۇنيادا بار نىمە پەقەت:
كۈمۈشتەك يار بىلەن ياقۇتتەك شاراپ.

30

ھەر ۋاقىت تاڭ ئاتسا ئالەم يالتمىراپ،
ئويىنسۇن قولۇڭدا جام بىلەن شاراپ.
خەلققە بىر ماقال بار: "ھەق ئاچچىق" دىگەن،
ھەق دىسەك شاراپنى، شۇ مەنىدە چە باپ.

31

بۇ ئومۇر كارۋىنى ئۆتمەكتە ئەجەپ،
پەيتىنى تۇت! پەيت - بۇ كۈن ياشاش پەيتى دەپ.
نى لازىم ئەتىنىڭ تەشۋىشىنى يىمەك؟
تۇن ئوتتەر، قەدەھ تۇت. ساڭا شۇ تەلەپ.

ئىچىدۇق شات بولۇپ بىر قاچا جۇلاپ،
 ئىچمەستىن ئەلەمنىڭ قولىدىن شاراپ.
 ھىچكىمنىڭ تۇزىغا نان توگۇرمىدۇق،
 قىلماستىن تاكى ئوز باغرىمىز كاۋاپ. ⑦

بولغىچە زاماننىڭ زەربىدىن بىتاپ*،
 كەل بۇگۇن بىرلىكتە ئىچەيلى شاراپ.
 بۇ پەلەك مەي تۇگۇل، بەرمەس قەترە** سۇ،
 يول تۇتساق بىر چاغدا كېتىشكە قاراپ.

سازىڭنى قولغا ئال، ماڭا بەر شاراپ،
 بۇلبۇلغا جۇر قىلىپ قېنى چال راۋاپ.
 نەغمىسىز مەي ئىچىش بولغاندا، دۇرۇس،
 شىشىدىن چۈشمەيتتى شاراپ بۇلدۇقلاپ.

* بىتاپ — ئاغرىق، كېسەل.

** قەترە — تامپچا.

35

بىر ئوت بار يۈرەكتە، ماڭا بەزى شاراپ!
بۇ ئومۇر قاچماقتا، قاچقاندەك سىماپ...
قوپ ئويغان، ئىقبال * ئۇ چۈشكەنى كېتەر،
قوپ، كېتەر ياشلىقنىڭ ئوتى مىسلى ئاب...

36

ئەي ساقى! ئىپار بوي، لەئلى رەڭ مەي تۇت،
سەن ئۇششاق گەپلەرنى بېشىمدىن قۇرۇت...
كوزىلار ئەتكىچە توپىمىز بىلەن،
بىر كوزا مەي بېرىپ، بۇ كوڭۇلنى ئۇت.

37

ئايرىمىش دىن يەتمىش ئىككى دەپ مىللەت،
مەن بولاي باشقىراق بىر ئەجەپ مىللەت:
يوق كۆپىرى، يوق ئىسلام، يوق گۇنا - ساۋاپ...
بانائىنى قوي نېرى! سەن ئۈزەڭ مەقسەت.

* ئىقبال - بەخت، ئامەت، تەلەي.

38

ئېھتىياج ئۈستىدە بىر كوڭۇلنى ئۇت،
مۇڭۇڭغا مۇڭداش بىر ياخشى دوستنى تۇت.
كەئبەدەك * يۈز ئويىدىن لاي بىلەن پۈتكەن
بىر دىنلىك قەدرى چوڭ، بىل بۇنى مەزمۇت.

39

دېيىشەز: ياخشىدۇر ھور بىلەن جەننەت،
مەن دىدىم: ياخشىدۇر مەي بىلەن ئۆلپەت.
ياخشىدۇر نېسىدىن ھەرقاچاندا نەق،
ياخشىدۇر ساز ئۇنى يىراقتىن پەقەت...

40

ئايرىماس دام بىلەن داننى دىل پەقەت،
گاھ قىلۇر مېچىتكە، مەيگە ھەم رىغبەت.
ياشاشتىن بىزچە ئۇ مېچىت ئارا خام،
قاۋاقتا يار بىلەن پىشماق سائادەت.

* كەئبە — مەككە شەھىرىدىكى مەشھۇر مېچىت.

41

غېرىپلەر ئۇچۇن سەن خىزمەت قىل يىگىت،
نامازنىڭ، روزىنىڭ قەسرىنى * يىقىت!
راست گەپنى ئاڭلىغىن ھەييامدىن ياران!
توسما يول، ئەھسان قىل، مەي ئىچ ھەر ۋاقىت...

42

تېپىشماق سىرلىرىنى ئەي كوڭۇل پەقەت —
تاپالماي قالسىن دەناچە ھىكمەت...
جەننەت قۇر بۇ يەردە جامۇ - مەي بىلەن،
تاپسىن ياكى يوق ئۇ يەردە جەننەت.

43

بۇ زامان ئەقىلدىن يوقتۇر مەنپەئەت،
ياخشى كۈن كورەلمەس ئەقىللىق پەقەت.
ئەقىلمىنى يوقاتقۇچ نەرسىنى كەلتۈر،
زامانەم باقمىغاي، قىلمىغاي دىققەت...

* قەسر — كاتتا ئىمارەت، ئوردا.

44

ھاياتتا ئۈزەڭنى ھۇشيارلىقتا تۇت،
دۇنيانىڭ ئىشىدا ئېغىرلىقتا تۇت...
بار ئىكەن جايدا كوز، قۇلاق، تىلىڭ،
بۇلاردىن پايدىلان، زىنھار بولما بۇت.

45

ساقى كەل، ماڭا مەي خۇشكىۋارنى تۇت!
قەدەھنى يەنى ئۇ شوخ نىگارنى تۇت!
زەنجىردەك تولغىنىپ ئاقار مەي ئۈچۈن،
مەن ساراڭ بولدۇم، شۇ دىلخۇمارنى تۇت!

46

ھىچ گۇنا قىلمىغان ئادەم بارمۇ، ئېيت!
دۇنيادا گۇناسىز جان ياشارمۇ ئېيت!
مەن قىلسام يامانلىق سەن بەردىڭ جازا،
بۇنداقتا ئورتىدا پەزى بولارمۇ ئېيت!

47

شەيخ دىدى: پاهىشە ئايالغا: "ئويات، مەس بولۇپ ئوۋسەن، قولىدىن - قولغا پات..."
ئۇ دىدى: "شۇنداقمەن - كورۇنگىنىمدەك،
سېنىڭ بۇ شەكلىڭگە قىلمىشىڭدۇر پات..."

48

دوست بولساڭ ئەڭ ئوبدان ئىشنى سەن ئەسلەت،
مەي بىلەن غەملەرنى ھەيدىگىن، يوق ئەت!
بۇ تېنىم بولسا بىر توپا، خىش قۇيۇپ،
مەيخانا تېپىنى ئوڭلاشقا ئىشلەت!

49

لېۋىگە يوشۇرغان ئەي ئابى ھايات،
ئاغزىڭغا جام لېۋىن سۈيىدۈرمە ھەيھات!
جام قېنىن ئىچمىسەم، مەن ئادەم ئەمەس،
سۈيىگۈدەك سېنى جام - قانچىلىك بىر زات؟ ⑩

50

شۇ ياخشى: تەقۋالىق دەرسلىرىدىن قاچ،
شۇ ياخشى: سىلماق سۈمبۇل ئوخشاش قاچ.
قېنىڭنى شۇم پەلەك توكۇشتىن بۇرۇن،
توك ئۇنىڭ قېنىنى، شىشە ئاغزىن ئاچ!

51

مەي ئىچسەڭ قەلبى نۇر دەنا بىرلە ئىچ!
ياكى سەن بىر گۈزەل رەنا بىرلە ئىچ!
كوپ ئىچمە، ئىچ ئۇنى بەزى - بەزىدە،
مەخپى ئىچ، چىرايلىق، ھاپا بىرلە ئىچ!

52

ئۆلپەتنىڭ ئىشىگىنى پاك دىللارغا ئاچ،
ناجىس ئادەمدىن مىڭ يول يىراق قاچ.
بەرسە ئال بىر ئاقىل زەھەر، ئۇنى ئىچ،
بەرسە توك بىر ئەخمەق ھەسەل، ئۇنى قاچ.

قۇشۇق ئۆزىگە
ئۆزىگە ئۆزىگە

59

تۇتۇلغان قۇشتەك بىز ھايات بەندىدە،
روزىگار دەردىدىن دائىم دىل زىدە.
ئەرك بىلەن كەلمىدۇق بۇ — تامسىز ئويگە،
كېتىمىز بۇ يەردىن ئەركسىز تەرزىدە...

60

ھاياتتىن پايدىلان مۇمكىن ۋاقتىدە،
قەدەمنى لەۋگە قوي، نەشئە * تەختىدە...
تائەتكە، گۇناغا تەڭرى ھاجەتسىز،
قان شۇڭا مەقسىدىڭ بولسا نېمىدە.

61

گەرچە مەن گۇنادىن سەت ئۈزەم بەتبەخ،
ئەمەس بۇتپەرەستەك نا ئۇمىت ئەبلەخ.
ھەر سەھەر يادلايمەن مەي بىلەن مەشۇق،
يادىمغا كەلمەيدۇ جەننەت ھەم دەۋزەخ.

* نەشئە — خوشاللىق، شاتلىق.

62

ئوتكەن ئۇ كۈنۈڭنى قىلما تولا ياد،
ئەتكى ئىش ئۇچۇن ئەيلىمە پەرياد،
قايغۇرما ئۆتكەنگە، كەلمىگەنگە ھەم،
شات ياشا، ئومرۇڭنى ئەتمىگىن بەرياد.

63

بولمايدۇ كوڭلۇم شات، بولسام بەك ھۇشيار،
مەس بولۇپ كەتسەممۇ ئەقلىم ئادىشار،
مەسلىك ھەم ساقلىقتا بولسام ئورتاھال،
شۇ پەيتكە كوڭلۇم بىر ئاشق بىقارار.

64

قولۇمدىن بۇ كوڭلۇم چىقىپ كەتسە گەر،
ئۇ، دەريا—بارماقچى جايىنى بىلەر،
جا سوپى—تارقاچا، مەنمەنلىك بىلەن
تامچا سۇ ئارتۇق قوي، ئۇ تېشىپ كېتەر.

65

كۈنلەرنىڭ غەپىدىن كىمكى زار ئېتەر،
ئۇ يۇلار ئۇنىڭدىن زامان، ئار ئېتەر.
شېشىدىن شاراپ ئىچ، ساز چېلىپ دوستۇم،
شېشەڭنى تاش تېگىپ، پارە-پار ئېتەر.

66

ھىكمەتتە ئارىستو ياكى بول جۇمھۇر،
رىمغا سەن قەيسەر بول، چىنغايغا پەغفور.
جەمىشتىننىڭ جامىدىن مەي ئىچ ئاقىۋەت،
جايىڭ گور، بولساڭمۇ بەلكى بەھرام گور. ©

67

كوردۇمەن، بازاردا كوزىچى ئىشلەر،
كوزىغا لاي ئېتىپ، پىتىقلار، دەسسەر.
لاي دىدى ئۇستىغا: "ئاستىراق تەپكىن،
بىر ۋاقىت سەندەك مەن ئىدىم كوزىگەر".

68

ھۇشۇڭ تاپ، تېنىڭدىن بۇ—جېنىڭ كېتەر،
ئۇ تەڭرىم سىزنىڭ كەينىدىن ئۆتەر...
شاراپ ئىچ، خوشال ئوت، بىلمەيسەن چۇنكى
قەيەردىن كەلدىڭىسەن؟ بارسەن قەيەر؟

69

بۇ كوزا مەندەك بىر ئاشىق ئىدى زار،
مەشۇقى ئۇنىڭكى سۇمبۇل چاچ نىگار،
كوزىنىڭ تۇتقۇچى—يارنىڭ بويىغا
سېلىنغان قۇل ئىدى بىر چاغ بەختىيار.

70

يولداشلار، تۇققانلار قولدىن كەتتىلەر،
ئەجەل ئۇ، بىر—بىرلەپ بەربات ئەتتىلەر،
تىرىكلىك بەزمىسى ئارا ئىچىشتۇق،
ئۇلارغا بالدۇرراق مەسلىك يەتتىلەر.

71

مەي ئىچكىن، تېنىڭنى تۇپراق پارچىلار،
توپاڭدىن مەيگە كۆپ، كوزىلار ياسار.
دوزاقنى، جەننەتنى يادىڭدىن چىقار،
پۇتمىگەي * ئۇنىڭغا كىمكى ئەقلى بار.

72

دېيىشەر: جەننەتتە ھورۇ-كەۋسەر * بار،
ئېرىقتا مەي بىلەن سۇت، شېكەر ئاقار...
ماڭا مىڭ نېسىدىن بىر نەق ياخشىراق،
تولدۇرۇپ قەدەھنى تۇتقىن قېنى يارا!

73

دېققەت قىل، بولغاندا ئەقلىڭ كۆزىڭەر!
خار قىلما ئىنساننىڭ تۇپرىغىن، يېتەر!...
پەرىدۇن بارمىغى - خىسراۋ پەنجىنى،
پەلەككە يەم قىلدىڭ، مەقسىدىڭ دەپ بەر. ⑩

* پۇتمىگەي — چۆمپۇتمىگەي، ئىشەنمىگەي.

** كەۋسەر — جەننەتتىكى بۇلاق.

74

دۇنيادا گۈزەل سوز قۇرئان ئوقۇلۇر،
داۋام مەس، بەزى بىر زامان ئوقۇلۇر.
بار قەدەھ لېۋىدە يازقىن بىر ئايەت،
بۇ ئايەت ھەر جايدا ھەر ئان ئوقۇلۇر.

75

گۈل چېغى، سۇ يېنى بولسا ئېكىنزار،
ئىككى - ئۈچ چاخچاقچى دوستۇڭ، ياخشى يار؛
ئال قەدەھ، ئىچسە كىم شۇ چاغ تاڭ مېيى،
بۇتخاناڭ، مېچىتىڭ ھەممىسى بىكار.

76

ئېچىلمىش بەخت گۈلى، ۋاقىت ساڭا يار،
نى ئۇچۇن شاراپتىن قوللىرىڭ بىكار؟
ئىچ شاراپ! زامان ئۇ، ھىلىگەر دۈشمەن،
مۇنچىلىك بىر كۈننى تاپىغىڭ، دىشۋار.

77

ئەجەل ئوق ئاتقاندا قالغىنىڭ بىكار،
ئېغىناپ ئالتۇندا ياتقىنىڭ بىكار.
تەكشۈردۈم ئالەمنى... ياخشىلىق ياخشى،
بۇنىڭدىن باشقا گەپ ساتقىنىڭ بىكار.

78

رەنجىتمە خەلقنى سەن، رەنجىتسەڭ ئەگەر
تۇن يېرىم بولغاندا نالە-زار ئېتەر.
تايانما مۈلكىڭگە، رەڭكى-روپىڭغا،
ھەر بىرىن بىر كېچە، ئۇ ئېلىپ كېتەر...

79

تۇققان شۇ، يات بولسا ۋاپادار ئەگەر،
يات ماڭا، كويۇمسىز تۇققان بەچچىغەر.
ئەمەلدە نەپ قىلسا، زەھەر-دورا ئۇ،
ئاغرىتسا بال قاچان، بال ئەمەس، زەھەر.

80

ئاققۇچى بىر ياقۇت جامىگدا باردۇر،
ياقۇتتەك يالتىرات، بىرىپ روھقا نۇر.
ساقى، بەر قولۇمغا تولغان بىر جامنى،
تىرگۈزسۇن، جاننىڭ شۇ جامدىن مەزكۇر.

81

ھالامەت تارتىشىمەن سۇيگەچ سېنى ياز،
ۋەدىنى بۇزسامەن جازاغا تەييارمەن.
دەرتلىرىڭ تارتماقنى كوڭلۇم خالايدۇ،
قىيامەت بولغىچە ئومۇر بەرسە ياز.

82

شات ياشا، دۇنياغا كەلگەنلەر كېتەر،
جان چىقسا تەن ئۈچۈن ئۇ پەريات ئېتەر.
شۇ تۇرغان خىيالچان كىشىلەر بىر چاغ،
كوزىچى ئۇستامغا ئوزىن دەستتەر.

83

قولىدا لاي تۇتقان ئاشۇ كوزىگەر،
ئەقلىنى، كۈچنى شوڭا سەرپ ئىتەر.
مۇشتلايدۇ، تېپىدۇ لايىنى ئۇ، بىراق
بۇ لايىنىڭ توپىسى بەدەندۇر مەگەر.

84

ئەي كوڭۇل! باقىدۇر * مەي بىلەن دىلبەر،
دىيانى * * يەرگە ئۇر، بولما ھىلىگەر...
ھەقىقىي ياخشى سەن، شۇنداق "كەۋسەر" ئىچ،
مۇرتەزا * * * بولسۇن ئۇ ساقى — مەي سۈيەر.

* باقى — مەڭگۈ، ئەبىدى.

** رىيا — يالغانچىلىق، ساختىلىق.

*** مۇرتەزا — ھەزرەت ئەلى.

ماقلىساڭ سەن سىرنى ئېيتاي بىر خەۋەر،
تارىخىي "ئادەم" دىن گەپنى مۇختىسەر* :
غەم لېيى بىلەن ئۇ، پۈتكەن جاپاكەش،
جاھاندا يەپ ئىچتى، كەتتى سولڭ** بەدەر.

كەستىمە ئىچكەننى، ئىچمىسەڭ ئەگەر،
قىلغايىمەن، توۋىنى تەڭرىم بەرسە گەر.
قىلارسەن ئىپتىخار، مەي ئىچمەيمەن دەپ،
يۈزلەرچە ئىش قىلدىڭ، ئىچكەندىن بەتتەر.

مەي ئىچكەن دوزاققا كىرەر دىيىشەر،
بۇ سوزگە پۈتمەيمەن، بۇ خاتا خەۋەر.
قالدۇ ئالقاندەك قۇرۇقلام بېھىش،
دەۋزىخى بولغاندا ئاشىقلەر، مەسلەر.

* مۇختىسەر — قىسقا، قىسقىچە.

** سولڭ — كېيىن.

88

ئازات بول، زاماننىڭ ۋەھىدىدىن دىلدار،
بەھۇدە تەشۋىشنى تاشلىۋەت ئى يار،
ئومۇمىيلىقنىڭ لىياسى ھامان يىرتىلار،
قىلغىنىڭ - ئەتكىنىڭ ئېيتقىنىڭ بىكار.

89

شاتلىقنى تەشۋىشكە تېگىشىسەڭ ئەگەر،
خاتىرجەم كوڭۇلگە چېچىپ سەن زەھەر؛
بىر ئومۇر ئەقلىڭنىڭ ماتىمىدە بول،
ھازا تۇت! نادان دەپ پەقەت سېنى دەر.

90

ئوزىنى بەك سوپى ئۇلار كورسىتەر،
دەل رىيا يۇكىنىڭ ئاستىدا كېتەر...
بۇ - قىزىق ئىشتۇر كىم نىقابى تەقۇا،
كاپىردىن يامانراق دىن سېتىپ يۇرەر.

91

بىر گۇرۇھ ئاغزىدا لاپۇ-قاپ، غۇرۇر...
 بىر گۇرۇھ كوڭلىدە ھوز بىلەن ھوزۇر.
 بىلىنگەي پەردىنى ئاچساق ئىش ئوچۇق،
 ياق، بۇلار سېنىڭدىن ئېرى-ئېرىندۇر.

92

نى چاققا رەڭگى-روي، بويغا سەن ئەستە.
 ياخشىغا، يامانغا سەن مۇنكىر-ئەكىر؟*
 مەيلى سەن زەمزەم بول، يا، ئابى ھايات،
 بارار جاي تۇپراقتۇر، يۇرگۈزگىن پىكىر...

93

خوشلىشىپ بەدەندىن ئەزىز جان كېتەر،
 ئىككى حىش گورىمىز ئاغزىنى ئېتەر.
 باشقىلار گورىگە شۇنداق قويغىلى،
 حىش بولۇش نوۋىتى بىزگە ھەم يېتەر.

* مۇنكىر-ئەكىر-گوردىكى ئۈلۈكلەرنى سوراق قىلغۇچى ئىككى
 پەرىشتىنىڭ نامى.

94

بىزگە گۈل يەتمىسە مەيلى تىكەن بار،
بىزگە نۇر تەگمىسە مەيلى ئوت تەييار.
بولمىسا مەللە تون، خانىقا، شەيخلىق،
داڭ بىلەن چېركاۋ ھەم بار ئىكەن زۇننارم.

95

دېيىشەر: دۇنيادا كىم قانداق ياشار،
مەھشەردە قوپقاندا شۇ يوسۇن قوپار...
بۇ يەردە يۈرەيلىك مەي ۋە يار بىلەن،
مەھشەردە بۇلار ھەم بىز بىلەن تۇرار.

96

جىسمىمىز ئۈستىدە شۇنداق نەقىشى بار:
ئوتتۇ بىزدىن يۈز ئەخمەقلىق قاتار...
ئوڭلىنالمىدىمەن، چۈنكى قىلىپقا
توكتۇڭسەن بوتادىن شۇنداق نەقىشى كار!

ياخشىمەس ھاياتىڭ ساقىسىز، مەيسىز،
ياخشىمەس تاماشا نەغمىسىز، نەيسىز...
تەكشۈردۈم ئىنچىكە دۇنيا ئەھۋالىن،
يەكۈن بۇ: ياخشىلىق - ياخشىكەن، دەيسىز.

ئاشىقلار تېپىشتۇق، ئولتۇرۇشتۇق بىز،
تىرىكلىك غەمىدىن يوقتۇر غەمىمىز...
زەۋقى - شەۋق مېيىدىن بىر جامدىن ئىچتۇق،
شۇنچە ھور، شۇنچە مەس، خوشال قەلبىمىز.

مەي كۆپى يېنىغا سالىدۇق جايىناماز،
ئادەمگە ئوخشىدۇق مەي ئىچكەچكە ساز،
ئىبادەتخانىدا ئۆتكەن بېھۇدە -
ۋاقتىنى قاۋاقتا تولمەكچى باز.

100

جا پۈلۈك ئۆتمەيدۇ، ئۆلپەتخانىمىز،
سۇپۇرۇپ قىلىنغان ساختىدىن پاكىز.
قاۋاقىتىن چىقتى چال، دىدى: مەي ئىچكىڭ،
ئەسىرلەر ئۇخلاشقا مەجبۇر بولىسىز....

101

بۇ چەرخ بىر— باغلىغى بەزەك ئۆمرىمىز،
جەيھۇن بىر— ئەسەرى قانلىق يېشىمىز.
دوزاق بىر— ئۇچقۇنى تارتقان رەنجىمىز،
پىردەۋىس بىر— مەزگىلى شاتلىق ۋاقتىمىز. ⑩

102

ھاياتتىن ئارىدەك غەمىمۇ يىمەيمىز،
ناشتىلىق بولسلا، كەچلىك دىمەيمىز.
ئاشخانا بەرمىسە پىشقان بىر تاماق،
قىلماقنى خام تاما ھەرگىز بىلمەيمىز.

103

يار ئومرى غېمىدەك بولسۇن بەك داراز*،
ئۇ، قىلدى ئىلتىپات مەن غېرىپقا باز.
كوزۇمگە كوزىدىن تاشلىدى نەزەر،
”ئەجرى قىل دەرياغا...” يولىن ئوتتى ساز.

104

ماڭا سەن دۇنيادا گۈزەل مىسلىسىز،
ماڭا سەن كوزۇمدىن ئەتئوا، ئەي قىز.
ئادەمگە چېنىدىن ئەزىز نەرسە يوق،
ماڭا سەن چېنىمدىن يۈز ھەسسە ئەزىز.

105

سەن بىلەن سىرداشسام قاۋاق ئىچرە ساز،
كوپ ياخشى مېھراپقا قىلغاندىن ناماز.
ئەي تامام مەخلۇقنىڭ بېشى، ئاخىرى!
لۇتىي قىل، خالىساڭ مەيلى قىل گۇداز**.

* داراز — ئىگىز، ئۇزۇن.

** گۇداز — كويدۇرۇش.

106

قاۋاقتا گوردۇمەن بىر قېرى ئەزىز،
دېدىمەن: كەتكەندىن خەۋەر بەرسىڭىز.
ئېيتتى ئۇ: مەي ئىچكىن، كەتتى كۆپ كىشى،
ئۇلاردىن ئۇچۇر يوق زادى بىر ئېغىز.

107

قىل ئۇسۇل، جۇرلىشار پۇتقا قولسىز،
ئىچكەننى بوتاكوز بىلەن سۇيىمىز...
زەۋقى كەم ئىچكەننىڭ ياش يىگىرىمدە،
كۆرۈڭ مەي زەۋقىنى ئاتىش ياشتا سىز.

108

ئەي جېنىم! ئىشچانلار نەمۇنىسى بىز،
بولسا ھەم باش ئىككى، بىردۇر جىسمىمىز.
مەلۇم بىر دائىرە ئىچىزە يۇرسەكمۇ،
بىرلىشەر ئاخىردا بىزنىڭ بېشىمىز.

109

قەدەھ تۇت! دۇنيانىڭ كارى بىر نەپەس،
بىر نەپەس شات بولساق، بولدى بىزگە بەس.
قارشى ئال ھەر ئىشنى خاتىرجەم تۇرۇپ،
شەخسى ئۇ، كۈتكەندەك ئىش بولغان ئەمەس!

110

قوللىرىم جام تۇتقان مېنىڭ مەيپەرەس،
تۇتۇشقا مۇنبەر ھەم كىتاپ ئەرزىمەس.
سەن قۇرۇق بىر سوپى، مەن ھول گۇناكار،
قۇرۇغى تۇرغاندا ھولنى ئورتىمەس.

111

بولمىساڭ ئوۋچىسەن، ئوۋدىن قىلما بەھىس*،
بىلمىگەن نەرسەڭنى تەپسىر** قىلما، تەس.
كىم مەنا سورىسا، سەن كورگەننى ئېيت،
ھىچقاچان ئۇستازنىڭ كورگەننى ئەمەس...

* بەھىس — بەس — مۇنازىرە.

** تەپسىر — شەرھى، ئىزاھ، بايان.

112

بىر بۇلبۇل چىمەنگە كەلدى ئوزى مەس،
گۈل بىلەن جامۇ-مەي خەندان ئەردى بەس.
ددى ئۇ قۇلاقتا: "غەنىمەت ۋاقت!
ئومۇرنى كەلتۈرۈش ھىچ مۇمكىن ئەمەس..."

113

قولۇمدىن كەتتى ئۇ سەرمايەم، ئەپسۇس،
ئەجەلدىن خۇن بولدى كۆپ ئادەم ئەپسۇس.
كەلمىدى كەتكەندىن بىرسى، قايتىمىدى،
سورايتتىم: "قانداق، — دەپ، — ئۇ ئالەم؟"، ئەپسۇس.

114

قەلبىم ھىچ ئىلىمدىن مەھرۇمۇ ئەمەس،
قالدى ئاز سىرلاردىن مەپھۇمۇ* ئەمەس.
قارىسام ئوزەمگە چىن ئەقىل بىلەن،
ئوتۇپمەن ھىچ ئەھۋال مەلۇمۇ ئەمەس.

* مەپھۇم — چۈشەنچە، بىلىنگەن نەرسە.

115

قاۋاقتىن بىر بوۋاي چىقتى ئوزى مەس،
 قولتۇقتا جايىناماز، قولدا رۇمكا، بەس،
 نىمە ئىش بۇ، — دىدىم ئاڭا، — جان ئاتا!
 دىدى: ئىچ! جاھاننىڭ ئىشىدۇر ھەۋەس...

116

يېتىشىشكە، شاراپسىز تۇرما بىر نەپەس،
 شات ئېتەر ئەقلۇ، دىن، قەلبىڭ بۇ ھەۋەس.
 قىلاتتى "ئادەم" گە ئىككى مىڭ سەجدە،
 ئازازىل ئىچكەندە، بىر قېتىم ئەمەس. ⑫

117

بولمىدىم كەيپىسىز تاكى بىر نەپەس،
 لەيلە تۇلقە درىدە* ھەتتا بولدۇم مەس.
 لېۋىمىدە جام لېۋى، كوكرىگىمىدە كۆپ،
 شىشىنىڭ بويىنىدا قولۇم بولدى، بەس.

* لەيلە تۇلقە درى — قىممەتلىك، قەدىرلىك كېچە. بۇ رامزان ئېيىنىڭ
 27-كۈنى كېچىسى بولۇپ، ئادەتتە شەبى قەدىرى كېچىسى دەپمۇ ئاتىلىدۇ.

118

مەيلىدۇر ئۆتپەرەس جامى قىلسا مەس،
مەن بولسام كاپىر يا—ئەرسا * بۆتپەرەس؛
ھەر گۇرۇھ ھەققىمىدە ھەر خىل سوز قىلۇر،
مەن بولاي ھەر نەرسە، مەن ئوزەمنىڭ! بەس.

119

شاراپسىز ياشاشقا مەن قادىر ئەمەس،
تەن پۈكىن شاراپسىز تارتىمىم بەك تەس...
مەن پەقەت شۇنداق بىر ۋاقىتنىڭ قولى:
ئال دىسە ساقى جام، مەن ئەيتىسامكى بەس!

120

ئەي كوڭۇل! ھاياتتىن تاپقىنىڭ رەنجىش،
ئەھۋالنىڭ ھەر كۈنى ئوزىنى خۇن قىلىش.
نېمىشقا كەلدىڭ جان، "تەن" دىگەن يەرگە؟
ئاخىر ئىش ئۇنىڭدىن ئايرىلىپ كېتىش...

* تەرسا—يات دىندىكى ئادەم، كاپىر، خىرىستىيان دىگەن مەنىلىرى بار.

121

ئالەمگە مەن قاراپ كوردۇم غەيرى ئىش:
ئەل ئارا ئىگىز-پەس تەمىن ئېتىلىش...
نەگە مەن قارىسام، خۇدايا توۋا!
شۇندا مەن بەختىمنى كوردۇم كاج ئىمىش...

122

بىلىدىم نى ئۇچۇن ۋۇجۇتقا كېلىش؟
بىلىدىم نېسۋەم دوزاقمۇ، بەھىش؟
ساز، نىگار، مەي-ئۇچى مەن ئۇچۇن بولسۇن
سەن ئۇچۇن ئۇ-نېسى جەننەتكە كىرىش.

123

ياخشىدۇر كوئۇلنى مەيدىن شات قىلىش،
ئۇ، كېلىپ-كەتكەننى كەمرەك ياد قىلىش.
ياخشىدۇر بۇ ئوتتە، بۇ مەھبۇس جاننى،
ئوي-پىكىر بەندىدىن سەل ئازات قىلىش.

124

ياخشىدۇر ئەلۋەتتە ياخشى نام ئېلىش،
پەلەكنىڭ چەرخىدىن ئۇيات زارلىنىش...
تائەتۇ، تەقۋاغا مەغرۇر بولماقتىن
ياخشىراق مەي ئىچىپ مەس بولۇپ قېلىش.

125

رۇمكىغا شاراپنى كەپلەپ ئىچ ئاداش،
دىلرەبا بىر قىزنى ئەسلەپ ئىچ ئاداش.
مەي ئۈزۈم قېنىدۇر، دەيدۇ ئۇ ساڭا:
ھالال دەپ قېنىمنى سوزلەپ ئىچ ئاداش.

126

چۆلدىسىز ئوي بىلەن سەن ئاغرىتما باش،
مەي ئىچكىن رۇمكاڭنى توشقۇزۇپ ئاداش.
كەل ئۈزى ھارام ئۇ، ئانىسى ھالال —
ئۈزۈمنىڭ قىزىنى * ئەپەلە بەزمىدەش.

• ئۈزۈمنىڭ قىزى — بۇ يەردە مەي كوزدە تۇتۇلدى.

127

غەۋ باھار كېلىش ھەم زىمىستان ئوتۇش —
ھاياتنىڭ ياپرىغىن بىر — بىرلەپ توكۇش...
ئىچ شاراپ، يىمە غەم؛ دۇنيانىڭ غېمى —
بىر زەھەر؛ دارىسى قەدەھنى ئوپۇش*.

128

پەزىلىتىدىن گىدەيىمە، مەيگە سەن يېپىش!
باققىن شۇ كەۋسەرگە، قوي دوزاق، بەھىش...
مەي ئۇچۇن سەللىنى، توننى سات قورقىما،
سەللىسىز بېشىڭغا يېنىكلىك بېرىش...
ئەيلىمىز ئۇچۇن سەللىنى، توننى سات قورقىما،
سەللىسىز بېشىڭغا يېنىكلىك بېرىش...
ئەيلىمىز ئۇچۇن سەللىنى، توننى سات قورقىما،
سەللىسىز بېشىڭغا يېنىكلىك بېرىش...

129

قەھرىڭدىن جەھەننەم، مېھرىڭدىن بەھىش
ئەزەلدە تەڭرىم ئۇ، بەرپا ئەيلىمىش...
بەزمىگاھ جەننەتتىن توسسەن مېنى،
گۇنايم يوق تۇرۇپ، بۇ قانداقچە ئىش؟

* ئوپۇش — سۇيۇش.

130

چىمەننىڭ بېشىغا يامغۇر توكتى ياش،
تۇرالماس شاراپسىز ئەمدى بىزدە باش.
قىلدۇق بىز كوكتاتنى سەپىرى، كىم قىلۇر،
توپىمىز ئۇندۇرسە كوكتاتلىق ئاداش؟

131

بۇ پەلەك ئوبۇنچى، بىزلەر ئويۇنچاق،
ھەقىقى بىر سوز بۇ، ھىچ ئەمەس چاخچاق.
يوقلۇقنىڭ ساندۇغى ئىچرە چۈشمىز،
بىر.. بىرلەپ تاختىدىن ئوينىلىپ بولساق.

132

دوستقا ھەم دۈشمەنگە ياخشى ياخشىلىق،
قىلالماس يامانلىق ياخشى، سەت قىلىق.
ئەسكىلىك قىلغاندا دوست دۈشمەن بولۇر،
دۈشمىنىڭ دوست بولغاي بولساڭسەن ئىللىق. ⑬

133

ئەزەلدە لېيمنى ئەتكەتتى خالىق،
قىلماقچى ئىشمنى بىلمىش ئۇ ئېنىق...
ھەر گۇنا قىلساممۇ ھوكمىدىن قىلدىم،
مەھشەردە جازالاش — بۇ نىچۇك مەنتىق؟❶

134

ئاغمىچى سوزىگە سالمىغىن قۇلاق،
يېڭىچى ئىلگىدىن ئالغىن سەن ھاراق.
بىر — بىرلەپ كېتىشتى كەلگەنلەر بۇرۇن،
دېرەك يوق ھىچ قايتىپ كەلگەندىن بىراق.

135

ياخشىدۇر ئاق رۇمكا، قىپ — قىزىل ھاراق،
ياخشىدۇر چاڭ، دۇتار ئاڭلىسا قۇلاق.
جامۇ — مەي كەيپىدىن بىخەۋەر سوپى،
ياخشىدۇر بىزدىن ئۇ، بولسا بەك يىراق.

136

شۇنداق بىر كوڭۇلگە ئىست! ئوتى يوق،
بىر گۈزەل ئىشقىدىن بېشىدۇر قۇرۇق.
قايسى كۈن مەي ئىچمەي ئوتكۈزدۈڭ پەقەت،
شۇ كۈنى مەنسىز دەپلا چوتنى سوق.

137

ساز يېڭى شاھلىقتىن كونا بىر ھاراق،
ئەشئەسىز نەرسىنى تاشلىۋەت يىراق.
مەي كۆپى ئاغزى زور خىسراۋ تاجىدىن،
پەرىدون مۈلكىدىن بىر جام ياخشىراق.

138

ئۇزاتتىم قولۇمنى چېچىڭغا ئۇماق،
ئۇزاتتىم ھەقىقى... بۇ ئەمەس چاخچاق.
بۇ ساراڭ كوڭلۇمنى كوردۇم چېچىڭدا،
ئۇزاتتىم قولۇمنى كوڭلۇمگە شۇنداق.

139

يا، سېنىڭ ۋەسلىڭگە يەتمەس قول، ئاياق،
يا، سېنى تاشلاشقا تاقەت يوق بىراق.
دەيەلەي كىشىگە تارتقان دەرتنى، يا
قىيىن ئىش، ئەچەپ دەرت، بۇ گۈزەل بىراق.

140

قايسى كۈن رەڭگىمنى كورسەڭ يالتىراق،
كوڭلۇمدە بىرتالاي دەردىم بار، بىراق...
كوزلىرىم دەرياسى ئىچرە سۇ ئۇزگىن،
"ئادىمى ئابى" سەن، ئۇزسەڭ شۇندا ساق... ④

141

سەھەرنىڭ سالقىنى ئاچتى گۈل - چىچەك،
شات بولدى بۇلبۇلۇڭ گۈل يۈزىدىن بەك.
ئولتۇرغىن گۈل ئىچرە، چۈنكى بۇ گۈللەر
ئوكۇلۇپ، بولىمىز بىزمۇ توپىدەك.

142

بەرمىدى قايغۇدىن باشقىنى پەلەك،
يوتكسەڭ يەرنى ھەم ئىش قىلماس بولەك.
كەلگەنلەر ھالىنى بىلسە كەلمىگەن،
قىلىمغاي كېلىشنى ھەرگىزمۇ تىلەك.

143

دۇنياغا كەلمەيتتىم مەندە بولسا ئەرك،
كەتمەيتتىم جاھاندىن، يەتسە كۈچ دىمەك.
كەلمىسەم، بولمىسام، كەتمىسەم مەنچە،
شۇ "بولۇش - يوقىلىش" يېرىدە تىلەك.

144

دۇنياغا پاك كېلىپ بىز بولدۇق ناپاك،
بەك خوشال كېلىپ بىز، بولدۇقكى غەمناك.
توكۇلدۇق سۇ بولۇپ دىلىنىڭ ئوتىغا،
ئومۇرنى ئالدى يەل، بىز بولدۇقكى خاك.

145

ئاغزىمنى كوزىغا قويدۇمەن دىمەك،
مەقسىدىم كوپ ياشاش چارسىن بىلىمەك.
ئۇ دىدى، لېۋىنى لېۋىمگە قويۇپ؛
“مەي ئىچكىن، قايتا يوق جاھانغا كەلەك!”

146

داس سۇپەت بېشىڭدا تۇرغان بۇ پەلەك،
ئانىتىدا خارۇ-زار بولسا كىم زىرەك.
جامۇ-مەي شۇنچە دوست، لەۋگە لەۋ قويار،
توكۈلگەي ئورتىدا بىراق، قان دىمەك.

147

ماڭا دوست بولمىدى بىر كۈنمۇ پەلەك،
ئاچمىدى چىزىيىن بولدى تاش يۈرەك.
قايسى كۈن شاتلىقتا ئالسام بىر نەپەس،
شۇ كۈنى ئاچتى يۈز غەم ماڭا تىتەك.

148

ئەيلىدىڭ گۈڭلۈمنى ئەي پەلەك غەمناك * ،
خوشاللىق كوينىڭىم قىلىپ مۇنچە چاك...
قىلدىڭ سۇ، بىر شامال ئەسكەندە ماڭا،
ئاغزىمغا سۇ ئالسام، قىلدىڭ ئۇنى خاك **.

149

ان، تۈزنى بىلىمىدىڭ ئەي چەرخى پەلەك،
بىلىدىڭسەن يالىڭاچ بىزنى بېلىقتەك.
ئەيلىڭنى ياپىدۇ، بىر ئايال چەرخى،
بىر خوتۇن چەرخى ئۇ، سەندىن ياخشى بەك.

150

ئەلېمىگە پېچىرلاپ ئېيتتى بۇ پەلەك:
“ھەر ئىشنى مەندىنلا كۆرمەك نى كېرەك؟
ئىش ئۈچۈن گەر بولسا مەندە ئىمتىياز،
يۈرەمىتىم چورگىلەپ مەن ئۈزەم دىمەك.”

* غەمناك — غەمكىن.

** خاك — توپا، تۇپراق.

151

ئالەمنى تۈزگەندە، تۈزگۈچى ئىلىك،
نېمىشقا قىلمايتۇ، بۇندا تەكشىلىك؟
تۈزۈلمە ياخشىكەن، بۇزۇش نە ئۈچۈن؟
گەر يامان دېگەندە، كىمدە كەمچىلىك؟

152

دېسەڭ سەن كوڭلۈمچە پۇرسۇن بۇ پەلەك،
روھىڭنى پەرۋىرىش قىلىشك كېرەك.
مەن ئېيتقان: "غەم يېمە، مەي ئىچ!" دېگەنگە،
جان-دېلىدىن قوشۇلۇش لازىمدۇر، دېمەك.

153

مەي ھارام؛ ھالاللىق شەرتى تۈت تۇرلۇك:
مەقسىدى، مىقدارى، ئۆلپەت، ۋاقىنچۇك.
شۇ شەرتلەر تەلەپكە ئۇيغۇن بولغاندا،
دەنانىڭ ئىشىدۇر بەلكى ئىچكۈلۈك.

154

شاراپىنى باشقا گەپ ئاز بولغان تۈزۈك،
قەدەھنى قىز قولى ئۇزاتقان تۈزۈك.
مەي ياخشى يەر ۋە كوك ئارا ھەممىدىن،
بولغىنىڭ مەيپەرەس سەرگەردان تۈزۈك.

155

تىنىڭدە بولغىچە پەي، تومۇر، سۈڭەك...
ياشاۋەر تەقدىرىڭ يېزىلغىنىدەك.
باش ئەگمە دۈشمىنىڭ رۇستەم * بولسا ھەم،
يېلىنما دوستۇڭغا ھاتەم * * ئۇ، دىمەك.

156

بىز سۇيگۈ كاپىرى، مۇسۇلمان بولەك،
بىز زەئىپ چۇمۇلە، "سۇلايمان" * * * بولەك.
بىزدە بار سېرىق يۈز، كونا بىر چاپان،
سەن دېگەن چاپانچى، ئۇ دۇكان بولەك.

* رۇستەم — تارىختا ئۆتكەن مەشھۇر كۈشتىنگەر باتۇر.
** ھاتەم — تارىختا ئۆتكەن مەشھۇر سېخى ئادەمنىڭ ئىسمى.
*** سۇلايمان — ھەزرىتى داۋۇتنىڭ ئوغلى سۇلايمان ئەلەيھىسسالام.

157

ياخشىدۇر دىلىبىرىم، پۈتۈڭنى سۈيىمەك،
باشقا قىز لېۋىنگە سۈيگىنىمدىن بەك...
خىيالىڭ ئىتىگى قولۇمدا كۈندۈز،
كېچىلەر ئىشىمدۇر ۋەسلىڭ ئىزدىمەك.

158

بولمىغاڭ لازىمدۇر مۇھەببەتتە پاك،
بولمىز شۇم ئەجەل ئىلكىدە ھالاك.
پەرۋاسىز، بوش تۇرما ئەي گۈزەل ساقى،
بولمىز، مەي بەزگىن، ئاخىر دەمدە خاك.

159

مەن ئولسەم بىر بەزمى سىز ئىجات ئېتىڭ،
ئوزئارا دىداردىن دىلىنى شات ئېتىڭ.
قەدەھنى ئالغاندا ساقى قولغا،
بىچارە ھەييامنى دوستۇم ياد ئېتىڭ.

160

ئەۋۋەلدە ئۈزەمگە ئاشنا قىلدىڭ،
سوڭ نىچۇن ئۈزەمدىن سەن جۇدا قىلدىڭ؟
ئېتىراپ قىلىپسەن باشتا بولمىغىم،
ئالەمدە نى ئۇچۇن بىناۋا قىلدىڭ؟

161

ھىساپ ئال ئۈزەڭدىن! بار ئىكەن ئەقلىڭ،
نى ئېلىپ كەتمەكچى، نى ئېلىپ كەلدىڭ؟
ئېيتسەن: ئولۇم بار، ئىچمەيمەن شاراپ،
ئىچسەڭ ھەم ئىچمەسەڭ، مەۋجۇت ئولۇمىڭ.

162

كەل ئاداش يىمەيلى غېمىن ئەتىنىڭ،
كۈتەيلى ۋاقىتنى بىر دەم ئومۇرنىڭ...
بۇ ئوتەڭ قالىدۇ... بىز بولساق دوستى —
يەتتى مىڭ يىل بۇرۇن ئوتكەن "كىشى" نىڭ. ⑩

163

زامانە غېمىدىن غەملىك سەن ئوزۇك،
نى چاققا دىلىك قان، ياشلىقتۇر كوزۇك؟
چىققۇچە بۇ ھايات ھالقىسىدىن سەن،
شات ياشا، نى چاققا دەرتلىكتۇر سوزۇك؟

164

بۇتۇم مەي جەمىشنىڭ دولتىدىن چوك،
مەي بويى مەريەمنىڭ ناشتسىدىن چوك.
سەھەردە مەس دىلىنىڭ تارتقان بىر ئاھى،
بۇ سەئىد، ئەدھەمنىڭ نالىسىدىن چوك. ⑰

165

غىزايىم ئۇچۇن سىز ماڭا مەي بېرىك،
قەھرىۋا يۇزۇمنى ياقۇتتەك قىلىك.
مەن ۋاپات بولغاندا مەي بىلەن يۇيۇپ،
تال ياغاچلىرىدىن جىنازام ئېتىك.

166

بىر جامىكى تەيلىمىش ئىختىرا ئەقىل،
قەدىرلەپ شۇ جامغا يۈزنى سۇيدى بىل.
پەلەك نام كوزىچى شۇنداق جام ياساپ،
ئارقىدىن يەرگە ئۇ، ئۇرىدۇ سىجىل.

167

سائادەت يولغا ماڭغان بۇ ئەقىل
ھەر كۈنى يۈز ئېيتار ساڭا: ئاڭلىغىل!
”مىنۇت”نىڭ قەدىرىگە يەتكىن، ھۇشۇڭ تاپ،
بىر ئۆلسەڭ تىرىلمەك قايتا يوق، بىلگىل.

168

دېشىشەر بەھىش بار، ئۇندا ھور ئايال،
بەھىشتا ئەڭ ئالى شاراپ، ياخشى بال...
دۈرۈستۈز قىزپەرەس، مەيپەرەس بولساق،
ئىكەنغۇ ھەر جايدا شۇ يوسۇن ئەھۋال.

كىم كوردى جەننىتىڭ، دوزىقىڭ ئەي دىل؟
كىم كەلدى ئولگەندىن، قىل گېپىڭ ئەي دىل؟
بىز قورققان، يېلىنغان نەرسىنىڭ، ئاڭلا:
ئىسمى بار، جىسمى يوق...مۇشۇ—جىڭ، ئەي دىل!

سۇس بولما، تەڭرىدىن بۇيرۇغاننى قىل،
ئايىما بىر ناننى ئەل بىلەن يىگىل!
قىلما قەست كىشىنىڭ مالۇ-جانىغا،
مەي كەلتۇر، ئۇ دۇنيا ئۇچۇن مەن كېپىل.

چىرايلىق بىر كۈندە جامىنى قولغا ئال،
يېنىڭدا ئولتۇرسۇن بىر گۈزەل جامال.
مەي ئىچكىن شات-خورام، چۈنكى بۇ پەلەك
چورگىلىپ سېنى ئۇ ئەيلىگەي زاۋال.

172

بۇگۈن بەك ئوبدان كۈن — ھاۋا مۆتىدىل،
يۈدى گۈل يۈزىنى يامغۇر خوب ئىسل.
سېرىق گۈل ئۈستىدە بۇلبۇلجان دىدى:
مەي ئىچىش ۋاقتى بۇ، قەدرىنى سەن بىل.

173

كوڭلىمىز ھورمىتى، يارىم قېنى كەل!
مىڭ مۇرات — مەقسەتتىن ئەيلە بىرنى ھەل.
بىر كوزا مەي ئەپكەل، كوتىرەي ئۇنى،
توپامدىن كوزىلار ياساشتىن ئەۋەل.

174

مەي بەرسەڭ تاققا ھەم ئوينايدۇ ئۇسۇل،
كىم دىسە مەي ئۇسال، ئۇسالدۇر ئۇشۇل،
مەي ئىچسەم ئوۋىغا بۇيرۇيسەن مېنى،
روھنى ئۇ تەربىيەت ئېتەر، سېنى گۈل...

175

ئەي شەھەر نۇپۇتسى سەندىن بىز ئەپچىل،
ھۇشيارراق سەندىن بىز، ئىچشەكمۇ سىجىل.
ئىچىمىز سەن ئادەم، بىز ئۇزۇم قېنى،
قايسىمىز قانخورراق؟ توغرا بىر گەپ قىل!

176

شىشىدىن بۇلدۇقلاپ چۈشسە مەي گۈزەل،
سامانىڭ ئاۋازى ھەمدە نەي گۈزەل.
بېشىڭدا مەي بولسا قولتۇقتا جانان،
زاماندىن غەم يوقتۇر... بۇ ھەي-ھەي گۈزەل.

177

گەردىشى پەلەكتىن پەقەت ئىككى خىل—
ئادەمنىڭ پىسەنت قىلماسلىغىن بىل:
ياخشى ھەم ياماندىن ۋاقىپدۇر بىرسى،
بىرسى ئۇ، دۇنيادىن بىخەۋەر، رەزىل.

178

شەيدا مەن بىر يارغا، لەۋلىرى ھەسەل،
گىرىپتار غەمگە ئۇ بولەك جايدا، دەل.
ئۇنىڭدىن بىر ئىلاج سورايمەن دېسەم،
بىزنىڭ ئۇ تىۋىپنىڭ ئۈزىدۇر كېسەل.

179

گەردىشى پەلەكتىن دائىم غەمدە دىل،
مەندىكى پەسلىككە قارشى مەن سىجىل:
ئىلىمىم يوق جاھاننى تاشلاپ كەتكۈدەك،
ياكى يوق غەم يىمەي تۇرغۇدەك ئېقىل.

180

كاشكى بىر تىنغۇدەك جاي بولسا، گۈزەل...
يەتكۈزسە يولىمىز شۇ ئورۇنغا دەل؛
ئۇنىسىمۇ يۈز مىڭ يىل ئوتتۇپ توپىمىز—
ئىچىدىن گۈل-چىمەن، كاشكى بىر مەھەل.

181

بۇ ئىككى ئىشكىلىك جايدا بار ھوسۇل:
رەنجىش ۋە جان بېرىش... ياخشى ۋاقىت بول!
شات كۆڭۈل ھەركىتىكى، ئۇ ئەمەس تىرىك
بەختلىك — ئانىسى تۇغمىدى ئۇ شول.

182

بىر كۈنى خۇمدانغا مەن بارغان ئىدىم،
كوزىلار سۆزلەردى، بەزىبىرسى جىم.
گەپ قىلىپ بىر كوزا ئېيتتى ئۇ، ماڭا:
ئەتكۈچى، ئالغۇچى نەدە بىزنى؟ كىم؟

183

ئەي ئەگرى! باشتلا ئەتتىڭ سەن لېيىم،
يىپەكمۇ يا يۈگمۇ؟ ئېگىردىڭ يىپىم.
ياخشىلىق، يامانلىق ئوتسە مېنىڭدىن،
بۇ ئىشنى قىلدۇردۇڭ... نە مېنىڭ ئەيۈم؟

184

سەرگەردان بولۇشنى يەنە باشلىدىم،
بەش قېتىم نامازدىن يۈزنى چويرىدىم.
ئەدە بىر شىشە بار، مەن شۇ يەردە تەق،
شىشەدەك سوزۇشتىن بويۇن، يانمىدىم.

185

شۇ بۈگۈن ئاتەشتەك يىگىتلىك چېغىم،
مەي ئىچەي، شۇنىڭدا كوگۇل شائىلىغىم.
ئەيىپلىمەڭ مەيىنى سىز ئاچچىق نەرسە دەپ،
ھاياتىم ئاچچىقى ئۇ مېنىڭ دېغىم.

186

مەن شاراپ ئىچسەممۇ مەسلىك قىلىمىدىم،
رۇمكىدىن باشقىغا قولنى سوزمىدىم...
مەيپەرەس بولۇشتىن غەرىزىم نىمە؟
ئۆزپەرەس بولۇشتىن يېنىش مەقسىدىم. ⑱

187

بۇ جاھان ئەمەسكەن بىزگە جاي مۇقىمە
يارسىزلىق، ئىچمەسلىك — خاتالىق ئېزىم،
سز "قاچان يارالدى دۇنيا؟" دىمەكلە...
مەن كەتسەم، بۇ دەۋا بىلەن نى ئىشىم!

188

مېنىڭدىن ئومەرگە يەتكۈزۈڭ،
ئېيتىڭىز: قىلسەن خاملىق ئەي ھەيىام!
مەي قاچان ھارام دەپ ئېيتتىم مەن ساڭا؟
پىشقانغا ھالال ئۇ، خاملەرگە ھارام.

189

كوزامنى يوقاتتىڭ سۇندۇرۇپ، رەببىم!
ياپتىڭ بەخت ئىشىگىنى، سەن ئۇرۇپ رەببىم!
گۈل رەڭلىك شارابىم توكنۇڭ يەرگە سەن،
قالدىڭمۇسەن ياكى مەيىن بولۇپ رەببىم!؟

190

تەڭرىمنىڭ ۋەدىسى جەننەت ئىچرە جام،
نى ئۇچۇن دۇنيادا قىلۇر مەي ھارام؟
مەس ئەرەپ قەستلىگەچ ھەمزە توگىسىن،
مەي ھارام دىمىشتۇر، بىلىك خاسۇ-ئام! ⑩

191

تۇر، ماڭا شاراپ بەر، سوزنى قوي بۇ دەم!
ئۇ، كىچىك ئاغزىڭدۇر بۇ كىچە تويىمەم.
بىزگە ئوز مەڭزىڭدەك گۈلگۈن مەيىنى تۇت،
چىچىڭدەك چىچىلغان بۇ مېنىڭ توبەم...

192

مېنىڭدىن مۇھەممەت رۇسۇلغا سالام—
يەتكۈزۈپ، ئېيتىڭىز بۇنداق بىر كالام:
نە ئۇچۇن شەرئىدە شۇنچە ئېچىغان—
ئايران ئۇ، ھالالۇ، پاكىز مەي ھارام؟

193

شۇبۇ كۈن — ”جۈمە كۈن“ دەل ئۇنىڭغا نام،
ئىچ شاراپ كوزاڭدىن، يوق دەپ تۇرما جام.
باشقا كۈن بىر قەدەھ مەي ئىچەر بولساڭ،
ئىككىنى ئىچ بۈگۈن — سەيدىلئەبىيىم * .

194

مەي ئەگەر ئۇ، ھارام، ئۇنى ئىچ داۋام،
بەلكى ئىچ ساز ئارا ئۇنى سۈبھى — شام.
ياقۇتتىن تولغان جام كەلسە قولۇڭغا،
بىر قەترە تېمىتماي ئىچ ئۇنى تامام.

195

خوشال ئوت، ئومۇرنىڭ ھاسىلى بىر دەم،
بۇ تۇپراق — تۇپرىغى كەيقۇباد * * * ۋە جەم * * * .
قىل قىياس بىر خىيال، ئالدىنىش يا چۇش...
ھاياتنىڭ تەھتى ھەم ئەھۋالى ئالەم.

* سەيدىلئەبىيىم — ئۇلۇغ كۈن، كۈنلەرنىڭ ئۇلۇغى، خوجىسى.
** كەيقۇباد — ئىران كىيانىيانلار سۇلالىسىنىڭ بىرىنچى پادىشاسى.
*** جەم — چەمىش.

196

سوزلىسىم ھەرقاچان مەن نادانلىغىم،
پەرىشان بولىدۇ بەك مېنىڭ دىلىم.
مۇسۇلمان يولۇشۇم قىلدى تەقەززا،
شۇ ئۈچۈن بېلىمگە زۇننار باغلىدىم.

197

پەلەكنىڭ بەندىدىن ئازات بولىدىم،
يارىلىپ قالغاندىن بىر شات بولىدىم؛
مەن قىلىدىم دۇنياغا شاگىرتلىق تولا،
شۇ چاققا تېخى مەن ئۇستات بولىدىم.

198

بىر قولۇم قۇرئاننى تۇتتى، بىرسى جام،
گايىدا ھالال مەن، گايىدا ھارام.
كوك گۈمبەز * تېگىدە بىزلەر ياشىغان،
يا ئەمەس مۇسۇلمان، يا كاپىر تامام. ②

* كوك گۈمبەز — ئاسمان.

199

مەي ئىچىش، شات بولۇش رەسمى — ئايىنىم،
كۆپرىدىن ھەم دىندىن ئازاتلىق — دىنىم.
”تويلۇغۇڭ ئېيت“ دىسەم، دۇنيا ئاتلىق قىز،
شاتلىغىڭ تويلۇغۇم، — دىدى، — قالىنىم.

200

بىر چىمەن، بىر ساقى، شاراپ بىرلە جام
جەم بولسا، جەننەت شۇ ماڭا، ۋەسسەلام.
ئاڭلىما جەننەت ھەم دەۋزەخ كېيىنى،
كىم كوردى ئۇلارنى؟ بولدى، گەپ تامام.

201

ئوتكۇنچى جاھاندىن زەررە يىمە غەم،
شات ياشا، خوش ئوتكۇز، بار ئىكەن بىر دەم.
دۇنيانىڭ خۇلقىدا بولغاندا ۋاپا،
باشقىدىن تەگمەيتتى نوۋەت ساڭا ھەم.

202

تۇيۇقسىز ئۇرغىچە سېنى تۇندە غەم،
ياخشى مەي كەلتۈرسۇن بۇيرۇغىن سەنەم!
سەن ئالتۇن ئەمەسقۇ بىر دەم كومۇشۇپ،
باز * كۆۋلەپ ئالغىلى قايتىدىن بىر دەم؟

203

ئىشقىنىڭ دامغا چۈشتى بۇ بېشىم،
بولمىسا، مەي بىلەن مېنىڭ نى ئىشىم؟
توۋانى ئاڭ بەردى، جانانىم بۇزدى،
تون تىكىنى سەۋرى ئۇ، يىرتتى دەۋرانىم.

204

بولسا بىر قىزىل مەي، بىر توم شېبىر ھەم،
جىق ئەمەس، پۇچۇق نان، باھوزۇر بىر دەم...
ئولتۇرساق مەن ۋە سەن بىر خارابىدە،
بۇ—قانداق پاشالىق سەلتەنەتتىن كەم؟

* باز — يەنە مەنىسىدە.

205

ئىشقىدىن پال ئېچىپ تۇرسام مەن شۇ دەم
يۈرەكتىن سوزلىدى دانا موھتەرەم:
”بەختلىك شۇ كىشى، بولسا ئويىدە
بىر گۈزەل مەھبۇبى، بىلدەك تۇنى ھەم...”

206

ئەزەلنىڭ سەييادى * قىسماق قويدى ھەم
ئوۋلىدى بىر ئوۋنى، قويدى ئات ”ئادەم”.
ياخشلىق، يامانلىق ھەر ئەھۋال ئۆتمىش
ئۇ، قىلىپ، سەن، ماڭا دوڭگىدى ھەر دەم.

207

ئولۇمنىڭ — بىر ئولمەك، ئولگىن بىر قېتىم
سەن نىمە بىچارە، بۇ — نىچۇك بېسىم؟
نى ھاجەت بۇنچە غەم؟ چۈنكى نايىتى
سەندە بار قان، تومۇر، تېرە بىر سىقىم...

* سەيياد — ئۇۋچى.

208

ئەجەلدىن بىر دەمنى ئاسراپ ساقلىدىم،
ئومۇرنىڭ شاخىدىن مەن ئۈزگەن ئىدىم،
تۇپرىغىم غەلۋىردە تاسقالغۇچىلىك،
ئالەمنى غەلۋىرگە سالدىم، تاسقىدىم. ①

209

ئوقۇيدۇ بۇ زامان بۇلىلۇك داستان،
ياقۇت رەڭ شارپىنى تەڭلىسۇن جانان.
ئېچىلدى گۈل كۈلۈپ، تۇر، بۇ يەرگە كەل!
سېپىنى ھەم كۈلدۈرسۇن ئىككى كۈن بوستان.

210

گۈل دىدى: يۇسۇپ مەن، مىسىرىدۇرچىمەن؛
ئاغزىمدا لەبىيا- لەب * زەر * *، - ياقۇت دېگەن...
مەن دىسەم دەلىل تاپ، ئېيتتى ئۇ ماڭا:
مانا قان، قاراپ باق كوينىڭىمگە سەن.

* لەبىيا- لەب - لىپۇ- لىپ، لىقۇ- لىق.

** زەر - ئالتۇن.

211

بىر يارغا كىم قولى يەتتىلەر قاچان؟
سانچىماي بىر تىكەن قەلبىگە زامان؟
تىلىندى تارغاننىڭ قەلبى شۇنچە كۆپ،
مەشۇقنىڭ چېچىغا يەتتى قول ھەر ئان.

212

جەمىشتىنڭ جامىنى ئاخشۇردۇق چىنان،
بىر كېچە تېغى ئۇخلاپ، تاپمىدۇق ئامان...
بۇ جامنىڭ تەرىپىن ئاڭلاپ ئوزىمىز —
بىر "جاھان كورگۈچى" جام بولدۇق ياران. ②

213

قۇش ئىدىم، ئۇچتۇممەن "سىز دۇنياسى" دىن،
يېتەي دەپ يۈكسەككە، ئوتۇپ پەردىدىن...
تاپمىدىم بۇ جايدا سىزداش بىر كىشى،
چىقىمىمەن ئاستا: ئۇ كىرگەن ئىشىكتىن.

214

بۇ يولغا كەتكەندىن قايتقان بارمىكىن؟
مەن سوراي بىر خەۋەر، ئاشۇ شەخسدىن...
ئىستىگىڭنى ئىكەن بۇ سارايدا يەت،
كەلمەيسەن دۇنياغا يەنە قايتىدىن.

215

مەس ئىدىم، ئوتتۇمەن قاۋاق ئالدىدىن،
ئۇچرىدى ئاقساقال تۇتۇپ شىشىدىن.
دىدىمەن: تەڭرىدىن قىلمامسەن ھابا،
ددى: ئىچ، ئەپۇنى كۈتكىن تەڭرىدىن.

216

كەلمىگەن ئىش ئۈچۈن بولمىغىن سامان.
ھادىسە كەلگەندە قورقما ھەر يامان.
بۇ بېخىل دۇنيادىن ئال تېگىشلىگىڭ،
قىل ئىشىڭ، ئوز ئىشىڭ قىلغىچە جاھان.

217

قولۇڭدا بار ئىكەن بىرغىنام ئاق نان،
ئىككى چىڭ مەي، يەنە قوي گۆشى بىر سان؛
ئولتۇرساڭ يار بىلەن بىر خارابىدا،
بۇنداق بىر دولەتنى تاپمىغاي سۇلتان.

218

دېيىشەر: مەي ئىچمە شەباندا يامان،
رەجەپ ھەم تەڭرىگە خاس ئايدۇر ياران!
شۇ ئايلا بولغاندا خۇدا، رۇسۇلنىڭ
ئىچەيلى قالمىشتۇر بىزگە رامزان.

219

تىللايسەن بىزنى ئەي زاھىت پىشىغان...
بىز دائىم مەس خاراپ ئەھلى دىل ئىنسان.
سەن ساختا تەسۋى ھەم رىيا كەينىدە،
بىز ماڭدۇق مەقسەتكە مەي بىلەن ھامان.

220

بۇ پەلەك قەستدۇر يوقتىش ھامان،
سەندىن ھەم، مەندىن ھەم ئالماقچىدۇر جان.
بىر زامان بوستاندا ئولتۇرايلى، كەل!
توپىمىز ئۈستىدە كوكلىگەي بوستان.

221

ئىچ شاراپ، ياتارسەن يەردە كوپ زامان،
بولمىغاي يولدۇشۇڭ، مۇڭدۇشۇڭ ئىنسان!
ئېيتىنغىن ھېچكىمگە بۇ مەخپى سىرنى،
بىر قېتىم سولغان گۈل ئېچىلغاي قاچان!؟

222

بىر يۇتۇم مەي ياخشى كاۋۇس مۈلكىدىن،
كەيقۇ باد تەختىدىن، ئۇس قورۇسىدىن.
ئاشقنىڭ تاڭ سەھەر چەككەن نالىسى،
ياخشىدۇر زاھىتنىڭ ساختا ھۇسىدىن...

223

مەي ئىچش، ئولتۇرۇش، ئۆلپىتى جانان،
سوپىنىڭ رىياكار ئىشىدىن ئويدان.
دوزاقى بولغاندا مەس ئاشىق ئەگەر،
جەننەتنى كورۇشنى خالىماس ھىچ جان.

224

مەي ئىچەي شۇنداقكى: ئولگەندىن كېيىن،
مەي بويى كەلسۇن ئۇ، كومگەن تۆپىدىن.
شۇ بويدىن قەۋرەمگە چىققان چالا مەس،
پۈتۈنلەي مەس بولۇپ كەتسۇن خۇددىدىن.

225

بۇ تەييار بەختنى قولدىن بەرمىگىن،
بىۋاپا يارغا ھىچ باشنى ئەگمىگىن!
قالغان ئاز ئومۇرنى بىلگىن غەنىمەت،
ئومۇرگە نامازدەك قازا يوق لېگىن.

226

ھەقىقەت ئىزلەپ ھېچ بېشى قاتمىغان،
شەخسىيەت سىرتىغا قەدەم ئاتمىغان —
شەخسلەر قىلىشتى، بەتىنام ياخشىغا،
قالدى ئۇلارنى ھېچ ئوخشاتمىغان...

227

بىر گۈرۈھ تالاشتا مەزھەپ ۋە دىندىن،
بىر گۈرۈھ تەڭرىنىڭ باز - يوقلۇغىدىن...
توغرا يول ئۇ ئەمەس، بۇ ئەمەس دىدى،
شۇ چاغدا بىر كىشى تامنىڭ كەينىدىن. ②

228

ئول كىمكى تۈزۈپتۇر زىمىن ۋە ئاسمان،
داغ قويدى داغلانغان يۈرەككە ھامان.
بەك نۇرغۇن ياقۇت لەۋ*، زۇلپى** ئىپارنى،
تۇپراقنىڭ قوينىغا سالدى بىر زامان.

* لەۋ — كالبۇك.

** زۇلپى — چاچ.

229

چاچ بەلەك بېشىغا قاتتىق چاڭ - توزان،
ئىچ شاراپ، يۇر مەھيۇب يېنىدا ھامان.
شۇنچە كوپ كەلگەندىن بىرسى يانمىدى،
نە ھاجەت تائەتتىن سوزلىشىش بۇ ئان.

230

ھەر سەھەر بولدىمىمەن قاۋاققا راۋان،
ھەمرايم چاتاق سوز غېرىپلەر ھامان.
ئىنساپ بەر، ئەي مەخپى ئىشنى بىلگۈچى!
قاۋاقتا مەن قىلاي مۇناجات بۇ ئان.

231

قۇرۇپسەن ھەر ياققا ئىككى بۇز قاپقان،
ئېيتسەن يوقلۇر بۇگا پۇت قويغان.
قايقانغا كىمدە - كىم دەسسەپ تاشلىسا،
تۇتسەن "ئاسى" دەپ، قىلسەن گۇيران.

232

بەھرام بۇ قەسىردە ئىچكەن بىر زامان،
بۇگۈن ئۇ كېيىنكىگە، تۈلكىگە ماكان...
ئولۇمگە ئوۋلاندى قۇلاندىك ئۈزى،
”بەھرام گور“ بىر ئومۇر قۇلان ئوۋلىغان.

233

ئەي ساقى! گۈل - چىمەن نەشئەلىك بۇ ئان،
يەنە بىر ھەپتىدە بولغاي ئۇ، خازان.
مەي ئوتلا، گۈلنى تۇت، كوز يۇمۇپ - ئاچساڭ -
گۈل تۇپراق بولىدۇ، كوكتاتلار سامان...

234

بىر رۇمكا مەي تەڭدۇر يۈزدەك دىن بىلەن،
بىر ئوتلام مەي تەڭدۇر مۈلكى چىن بىلەن.
دۇنيادا مەي دىگەن شۇنداق بىر ئاچچىق،
تەڭدۇر ئۇ جان ئاتلىق مىڭ شىرىن بىلەن.

235

ھەرقاچان كورۇنگەي باقسام بىر چىمەن،
كەۋسەردىن بىر ئېرىق، جەننەتتىن گۈلشەن...
دوزاقتىن سوزلە ئاز، سەھرا بېھىشتۇر،
ئولتۇر بۇ بېھىشتا بىر بېھش * بىلەن...

236

دىيىشەز: كورۇندى ماھى رامىزان *،
بۇ چاغدا قاۋاقتى چۇرگىلەش يامان...
ئۇنداقتا ئىچەيلى بارات ئېيىدا،
ئوتەيلى ھېيتقىچە كەيپ بولۇپ ياران!

237

ئاسمانغا زۇھرە قىز چىققاندىن بۇيان،
مەيدىن خوپ نەرسىنى كورمىدى ئىنسان.
كايىمەن كوڭلۇمدە مەي ساتقۇچىغا،
مەي سېتىپ، نىمىنى ئالماقچى نادان؟

* بېھش — جەننەت. بۇ سوز بۇ يەردە "جەننەت ھورلىرى" دىگەن مەنىدە قوللىنىلغان.

** ماھى رامىزان — رامىزان ئېيى.

238

قۇي ماڭا سەن شاراپ، سۇپ - سۇزۇك گۈلگۈن،
توك ئۇلۇغ شىشىنىڭ بوغىزىدى ساپ خۇن * ...
بىزگە يوق شۇ بۈگۈن جامۇ - مەيچىلىك -
ياخشى دوست كوڭلى تۈز، يۈرىكى ئالتۇن.

239

مەي - تېنىم قۇۋۋىتى، ئوزۇقلۇغى جان،
ماڭا ئۇ، كوپ مەخپى سىرلەرنى ئاچقان.
بىر يۈتۈم مەي ياخشى ئىككى دۇنيادىن،
مەندە يوق بۇنىڭدىن باشقا بىر ئارمان.

240

مەن ئولسەم يۇيۇڭلار مېنى مەي بىلەن،
ئوقۇڭلار ياخشى دەپ شېر، مەي دىگەن،
دىسەڭلار مەھشەردە مەن بىلەن بولاي،
مەيخانا ئىشىگىنىڭ تۇپرىغىدا مەن.

* خۇن - قان. بۇ يەردە "شاراپ" مەنىسىدە قوللىنىلغان.

241

ئېرىگەن ياقۇت — مەي، شىشىسىدۇر كان،
جامىدۇر گويا تەن، مەي دىگەن بىر جان،
كۈمۈشتەك بىر جامكى شاراپتىن كۈلەر،
ياشتۇر ئۇ، شۇنىڭدا دىل قېنى پىنھان*.

242

ماختىدىم شاراپنى ئومۇر بويى مەن،
ئەتراپىم تولدى مەي سايىمىنى بىلەن.
ئى زاھىت! بولسا گەر ئۇستازىڭ ئەقىل،
ئۇستازىڭ شاگىرتىم، كۆپ ھولۇقىمى سەن!

243

ھالىمدىن ساڭا يار خەۋەر بېرىمەن،
بۇنى مەن ئىككى سوز بىلەن ئېيتىمەن:
ئىشىڭدىن تۇپراققا كەتسەم مەن ئولۇپ،
مېھرىڭدىن تىرىلىپ قايتا چىقىمەن.

* پىنھان — يوشۇرۇن، يوشۇرۇنغان، بېكىنگەن.

244

ئەجەلنىڭ پۇتىدا بولسام باش توۋەن،
بىر قۇشتەك قولىدا پارچىلانسامەن
توپامدىن مەي ئۈچۈن شىشىلەر ياساڭ،
تىرىلەي بىر دەمگە مەي بويى بىلەن.

245

قانچىلىك يوقاتسام ئۈزەمنى، بارمەن،
قانچىلىك ياماشسام شۇنچە پەس خارمەن.
قىزىقىم "بارلىق" نىڭ مەيدىدىن ئىچىپ،
قانچىلىك مەس بولسام شۇنچە ھۇشيارمەن.

246

تاچماققا يول يوقتۇر سىرلەر پەردىسىن،
ھىچ خەۋەر تاپمىدى ھىچكىم بۇ ئىشتىن...
بىزگە يوق تۇپراقتىن باشقا مەنزىلگاھ،
ۋادەرىخ! بۇ چۈچەك ئۇزۇن ھەممىدىن.

247

زىمىندە كورۇنگەن ھەر زەررە ياران!
بىر ۋاقىت ئىدى ئۇ ئاپتاپتەك جانان...
تۇپراقنى يۈزۈڭدىن ئاستىراق ئېرتقىن،
بىر گۈزەل يۈز ئىدى بىر چاغ بۇ - توزان.

248

شاتلىقنىڭ كىتابىن ئوقۇغىن ھامان،
دىلغا غەم دەرەختىن تېكىمىگىن ياران!
شاراپ ئىچ، مەقسىدىڭ ئەيلىگىن ئىجرا،
دۇنيادا قانچە ۋاق تۇرمىغىڭ ئايان.

249

بىلەمسەن، تاڭ سەھەر خوراز ھەرقاچان
نىمىشقا قىچقىرىپ، ئەيلىگەي پىغان؟
ئۇ دەيدۇ: "ئومۇردىن بىر كېچە ئوتتى،
تاڭنىڭكى ئەيىنىڭى ئوزرە ئەي نادان!"

250

ئورۇغۇم تىكتىلەر يوقلۇق سۈيىدىن،
سالىدى ئوت زوھىغا غەمنىڭ ئوتىدىن.
يۈرىمەن شامالدىك شۇ تۇپراققىچە،
توپامنى ئالمىشلەر مەزكۇر توپىدىن. ②۹

251

قورقۇدۇ دىمىگىن مېنى جاھاندىن،
خەۋپىم يۇق ئولۇمدىن، ئەسلا بىر جاندىن.
ئولمەكلىك—مۇقەررەر قورقسام، قورقىسام،
قورقىمەن پەس كۈنگە ئۇچراپ قالغاندىن...

252

ئاغرىتما قولۇڭدىن كەلسە خەقنى سەن،
ئاچچىقلاپ ئالايمۇ زەھەر كوز بىلەن.
رەنجىتمە ئەلنى ھېچ، رەنجىسەڭمۇ گەر،
شۇ پەقەت ئاسايىش* ئاچقۇچى دىگەن.

* ئاسايىش — ئامانلىق، خاتىرجەملىك.

253

مەس ئىدىم، كوزامنى ئۇردۇم تاشقا مەن،
ئۇ دىدى ئۈزگە خاس بىر خىل تىل بىلەن:
”ھولۇقما، مەنمۇ ھەم سەندەكلا ئىدىم،
سەنمۇ ھەم مېنىڭدەك ئاخىر بولسەن“.

254

ئىچمىگىل بەك شالاق، بىئەقىل بىلەن،
بېشىڭنى ئاغرىتقاي ئۇنداقلار دىگەن...
تۇن بويى تۇغدۇرار مەس بولۇپ پاسات،
كەچۈر دەپ ئەتىسى سوزلەر مىڭ تۈمەن.

255

مەي بەرگىن ئەي ساقى، رەڭگى ئەرغىۋان،
قايغۇدىن تۇمشۇققا كەلدى چۈنكى جان.
مەس بولۇپ ياتاي مەن تاكى بىخەۋەر—
ئۈزەمدىن، زاماندىن شۇنداق بىر زامان.

* ئەرغىۋان — قىزىل.

256

يۇتۇم مەي مال - مۈلكى جاھاندىن بەلەن،
مەي كۇپى سەرپۇشى * مىڭ جاندىن بەلەن.
بىر مەسنىڭ ئاغزىنى ئېرتقان ياغلىغى
بەلكى مىڭ رىداسى * * ئىشاندىن بەلەن.

257

جاھاندا ئەي باشلىق ھەممىگە پۇتۇن!
مەي بېرەر قايسى چاغ شانلىق روھ ئۇچۇن؟
— يەكشەنبە، دۇشەنبە، سەيشەنبە، چاھار،
پەيشەنبە، جۈمە ھەم شەنبە — ھەممە كۇن.

258

قاۋاقتا ماڭا ئۇ دىلبەر كېچە - تۇن،
بىلدۈرمەك بولۇپ چىن قەلبىنى پۇتۇن،
تولدۇرۇپ بىر جامنى تۇتتى، دىدى: ئال!
دىسەم: ياق؛ دىدى: ئال! خاتىرىم ئۇچۇن...

* سەرپوش - ياپقۇچ.

** رىدا - ھاپىز، ئىشانلار بويىغا سېلىۋالدىغان رومال.

259

ئەدە ئۇ لەۋلىرى ياۋۇتتەك جانان؟
ئەدە ئۇ زەۋقى جان، بويلىرى رەيھان؟
مۇسۇلمان يولسچە مەي ھارام ئىكەن،
ئەدە ئۇ، ئىچىۋە، جىگىراق مۇسۇلمان؟

260

ئەي كوگۇل تەل - توكۇس تەييارلىق شۇ ئان،
خوشاللىق باغلىرىڭ نېمەتتىن تولغان.
بۇ "بولۇش - بۇزۇلۇش" بەزمىسىدە كۈل،
ئىككى - ئۈچ كۈندىن سوڭ كوچىسەن كارۋان!

261

جاپاكار بۇ يەلەك، سۆپا دەۋران!
ھىچ ئادەم مۇشكۈلنى قىلمىدى ئاسان...
دىلى داغ بىر كىشى كورسە ھەر يەردە،
قويدى داغ ئۈستىگە قايتا داغ ھامان.

262

خوش كەلدىڭ، بۇ كەلگەن سۇيگۇ جان سەنمۇ؟
پۇتمىدىم كەلسەڭمۇ، بۇ جانان سەنمۇ؟
مەن ئۈچۈن بىر ئىچكىن، نە تەڭرى ئۈچۈن،
شۇنداق ئىچ، بىللەلمەي، شۇ تۇرغان سەنمۇ؟...

263

بۇ جاھان بولۇشتىن مەقسەت بىز ئوزى،
ئەقىل كوزى گوھىرى پەقەت بىز ئوزى.
يۇمۇلاق دۇنيانى بىر ئۇزۇك دىسەك،
ئۇنىڭغا قويغان كوز، زىننەت بىز ئوزى.

264

تاڭ يورۇپ يىرتىلدى تۇنىڭ ئىتىگى،
قوپ ئىچكىن! بولمىغىن غەمنىڭ كېتىگى *...
ئىچمۇال، تاڭ يورۇپ كوپ باقار بىزگە،
بىز ئۇ چاغ، تۇپراقنىڭ پايى - پېتىگى...

* كېتەك - توختىنىڭ كاتىگى. بۇ يەردە غەم - قايغۇنىڭ ماكانى
دىگەن مەنىدە.

265

ئولۇكنى، تىرىكنى سەن باشقۇرغۇچى،
بۇ چەرخى پەلەكنى تۇتۇپ تۇرغۇچى...
مەن يامان بولساممۇ، مەندە نىمە ئەيىپ؟
شۇنداق بىر ياماننى سەن، ياراتقۇچى!

266

ئادەم بىر شىشەدەك، جان ئۇنىڭدا مەي،
ئادەم بىر نەي بولسا، جان ساداسى نەي -
بىلەمسەن ئادەمنى، نىمە ئۇ، ھەييام؟
بىر خىيال پانۇسى، ساڭا دەپ بېرەي.

267

ھەسسەمگە چۈشۈپتۇ مەي ئىچىش ئىشى،
نى ئۈچۈن كىشىنىڭ تەنە قىلمىشى؟
قىلسا مەس ئىنساننى ھەر ھارام نەرسە،
كورمەيتتىم دۇنيادا بىر ھۇشيار كىشى.

268

بولسۇن بەك پەيزىلىك سوھبەت بىزدىكى،
ئورنەنسۇن زاھىتىنىڭ تەقۋا ئىتىگى...
قۇراق تون، ساماۋى سەللىلەر بولسۇن،
ھاراقخور پۇتىنىڭ بىر كىگىز چىگى.

269

ئەي شاراپ! تۇت يارنىڭ قىزىل لېۋىنى،
تاپتىڭ سەن ئاجايىپ ئىشنىڭ ئېپىنى...
سۇيىدى مەي قەدەھنىڭ ئالتۇن لېۋىگە،
ئاققۇزغاچ بۇ يولدا يۈرەك قېنىنى.

270

ۋاي ئىسىت، يۈرەككە دەرمان يەتمىدى،
چىقتى جان، جانانغا بۇ جان يەتمىدى.
يەتتى مەن بىخەۋەر ئومرۇمگە پايان*،
ۋە لېكىن ئىشقىمغا پايان يەتمىدى.

* پايان — ئاخىر، ئاخىرلاشماق، تۈگىمەك، تامام بولماق.

271

يەخرىمدۇر مەيخانا، ئەھلىدۇر ئەھلى،
چوڭقۇرراق قارىساڭ كىچىكتۇر سەھۋى.
ياخشى قەلب يېتىشمەس مەدرىسەڭدىن ھىچ،
يىقىلسۇن بۇ ماكان — سارايبى جەھلى

272

مەي ئىچسەم توسىشار بەزىلەر مېنى،
ئېيتىشار: مەي دىگەن دىننىڭ دۇشمىنى.
دىننىڭ ئۇ دۇشمىنى بولسا، مەي ئىچەي،
ئەلۋەتتە ھالالدۇر دۇشمەننىڭ قېنى...

273

بىر قاداق شاراپتىن جامنى تولدۇراي،
شۇ يوسۇن ئىككى جام مەيدىن باي بولاي.
ئاۋال دىن، سېزىمنى قىلىپ ئۇچ تالاق،
ئويلىنەي ئۇزۇمنىڭ قىزىنى * ئالاي.

* ئۇزۇمنىڭ قىزى — مەي، مۇسەللەپ.

274

بېرىلمىش بۇ قەدەر ماڭا رەڭگى - روي،
لالدەك گۈزەل يۈز، گويى سەرۋى * بوي -
بىلىمدىم نەققاشم مېنى بۇنچىلا
نى ئۈچۈن ياساپتۇ؟ مەجھۇل مۇشۇ ئوي.

275

تامادىن دۇنياغا كوز تىككەن كىشى!
ئويلايمسەن جاھاندىن كۆچمەكلىك ئىشى؟
ھۇشۇڭ تاپ، ئاخىرقى ھالىڭغا قارا،
نە بولدى باشقىغا پەلەك قىلمىشى؟

276

شەۋكىتى خاقانىنى، "كەي" نىڭ * * تاجىنى،
مەن ساتاي مەي ئۈچۈن سەللە شايىنى...
مەككارلىق ئەلچىسى تەسۋى دىگەن ئۇ،
مەن ساتاي مەي ئۈچۈن شۇ دەسمايىنى.

* سەرۋى - ئارچا دەرىخى. بۇ يەردە "كېلىشكەن"، "ئۆسكەن" دېگەن
"گۈزەل" مەنىسىدە قوللىنىلغان.
** "كەي" - كەيفۇ باد، كەيچىسراۋ ناملىق پادىشاھلارغا ئىشارەت.

277

تاڭ سەھەر ۋاقتىدۇر قىل خورۇش ساقى!
تەيياردۇر مەي، قاۋاق، مەيپۇرۇش ساقى!
بۇ ئەمەس نامازدىن سوز ئېچىش يىرى،
قوي تەقۋا * گېيىنى، ئەيلەنۇش * ساقى!

278

ئاتتى تاڭ، بىر رۇمكا شاراپ ئىچىلى،
ئۇياتنىڭ شىشەسىن تاشقا ئۇرىلى،
ۋاز كېچىپ ھەل بولماس ئارزۇدىن بىز،
ساز بىلەن بىر سۇمبۇل چاچنى تۇتلى.

279

بۇ ۋاقت گۈل پەسلى، ئەركىمچە يۇرەي،
شەرىئەدە توسقانى مەن قىلىپ كورەي،
لالە يۈز گۈزەللەر بىلەن نەچچە كۈن،
رەڭگىمنى لالەدەك قىلىپ چورگىلەي.

* تەقۋا — تەركى دۇنيا ئادەم.

** نۇش — ئىچمەك.

280

گۈل ئوزرە بۇلۇتتىن نىقاب بار تېخى،
يۈرەكتە بىر مېھرى شاراپ بار تېخى.
كەتمە يار، ئۇخلاشنىڭ ۋاقتى بولمىدى،
ئىچ شاراپ، ئۇيۇقتا ئاپتاپ بار تېخى.

281

كەتكەندىن بىرسى ھەم قايتىپ كەلمىدى،
پەردىنىڭ كەينىدىن ئۇ سوزلەر ئىدى:
ئىش پۈتەر نىيازدىن، نامازدىن ئەمەس،
كىم يالغان نامازنى پايدىلىق دىدى؟

282

خالىسام نىمىنى، خالىماس تەڭرى،
شۇ سەۋەپ خالىغان نەزىمە ناتوغىرى.
خاھىشى ئۇنىڭكى توغرا دىگەندە،
خاھىشىم مېنىڭكى بولىدۇ ئەڭرى.

283

دېمىگەن گېپىمنىڭ بەلكى ياخشىسى،
ئەقىلگە سەرمايە مۇشۇ ئىككىسى:
ھەر ئاشىنى يېيىشتىن، يېمىگەن تۈزۈك،
بولمىسۇن، بولغاندىن ئۆلپەت ئەسكىسى.

284

مەن كوردۇم زېمىنىدا ئۇخلىغانلارنى،
زېمىننىڭ ئاستىدا بوڭكەن جانلارنى.
مەن كوردۇم يوقلۇقنىڭ سەھراسىدا دەل،
كەلمىگەن ھەم كېلىپ خوشلاشقانلارنى.

285

ئەي سەنەم! قايسى قول ياسدى سېنى،
چېرىپنىڭ چۇشۇردى ئاينىڭ نەرقىنى...
كەلسە ھېيت، گۈزەللەر ھوسنىنى بىزەر،
بىزەرسەن يۇزۇڭدىن ھېيتنىڭ ھوسنىنى.

286

ئوتتى بۇ ئۇچ كۈنلۈك ئومۇر نوۋىتى،
ئوتكەندەك چول-دەشتىن بىر شامال پېتى.
مەندە بار شۇ چاققا ئىككى كۈن غېمى،
”تۈنۈگۈن“ ھەم ”ئەتە“ شۇ كۈنلەر ئېتى.

287

دەسسگەن تۇپرىغىن ئويلماس كىشى،
بىر گۈزەل چېچى ئۇ، بىر نىگار قېشى...
تۇرۇشقان زور بىنا، راۋاقتىكى خىش
بىر ۋەزىر بارمىغى، بىر شاھنىڭ بېشى.

288

كۈن ۋە تۇن بەك نۇرغۇن دەۋرى ئەيلىدى،
بۇ پەلەك بىراق ھىچ بىكار ئوتمىدى...
ئاستا باس پۈتۈڭنى تۇپراق ئۈستىگە،
بۇ تۇپراق بىر چاغ بىر خۇماكوز ئىدى.

289

كەئبە ھەم بۇتخانا - قۇللۇق خانىسى،
داڭ ئۇرۇش - گويا بىر قۇللۇق نەغمىسى.
مېھراپ ھەم، چېركاۋ ھەم، تەسۋى ھەم، كىرىست،
ھەر بىرسى بىردىن - بىر قۇللۇق بەلگىسى. ⑤

290

ئۇلار كىم كېتىشتى بىزدىن ئىلگىرى،
تۇپراقتا ئۇخلىدى، قالماستىن بىرى...
ئىچ شاراپ! راست گەپنى مەندىن ئاڭلىغىن،
بۇ ھەقتە بەزىنىڭ يەلدەك گەپلىرى.

291

تونۇماس جا سوپى كەرەم لوتپىنى،
تونۇماس بېگانە، دوست كەبى سېنى.
ئېيتسەن دوزاق بار ئىشلىسەڭ گۇنا،
ئېيت سېنى ئۇقماسقا بۇنداق گەپلىنى!

292

بولسا ھەر كىشىنىڭ بىر پۇچۇق نېنى،
پاتقۇدەك ماكانى با— شۇ ھەم تېنى.
ھىچكىمگە بولمىسا ياقۇل، يا خوجا،
دۇنيادا بەختلىك سانغىن سەن شۇنى.

293

بىلگەندە بۇ كوڭۇل ھايات ھالىنى،
بىلەتتى ئولۇمنىڭ كارى— بارىنى.
بىلمەيسەن چېنىڭدىن كەچمەي ھىچنىمە،
ئولگەندە بىلمەن ”بارلىق*” سىرنى.

294

كىيەيلى باشقا بىز، يۈر قاۋاقسېرى،
قىزىتىپ قاۋاقتا ئىچىش ئىشلىرى...
سەللە ھەم كىتاپنى مەي ئۇچۇن سېتىپ،
چىقايلى مەدرىستىن، قالسۇن ئۇ نېرى.

* ”بارلىق”— بۇ يەردە ”خۇدا” مەنىسىدە.

295

كەسكىگە ئېيتىمىغىن، ساقلىغىن سىرنى،
بىر قاراپ كوزىگە، بىل مۇغەمبەرنى...
كشى ئوز چېنىغانى قىلغانغا باق،
يوشۇرۇن ئىپلاستىن تۇتىمىغىن پىرنى...

296

چۇشۇمدە ماڭا بىر دانىشمەن دىدى:
ئۇيقۇدا بەختتىن گۈل ئېچىلمىدى،
سەن نىچۇن ئولۇمدەك بىر ئىش بىرلە بەنت؟
ئىچ شاراپ! ئۇخلايسەن يەردە ئەبىدى.

297

بۇ ئورتەك، "ئالەم" دەپ ئاتالمىش ئېتى،
كۈن ۋە تۈن — ئاق، قارا ئاتلار مەنزىلى،
نەچچە يۈز جەمىشتىن قالغان بەزمە بۇ،
قانچە يۈز بەھرامنىڭ بۇ قونالغۇسى.

298

ئوچۇرگەي ئىسىمىز ئومۇر دەپتىرى،
بىر زامان يوق ئېتەر ئەجەل قوللىرى.
ئەي گۈزەل، شاراپ بەر، بەك گۈزەل، گۈزەل،
تۇپراققا ئايلانغاي ھەممە ياش - قېرى.

299

قولۇمدا بولسۇن ئۇ ئۇرۇم شەرىپىتى،
بېشىدا بولسۇن ئۇ يار مۇھەببىتى.
دېيىشەر ھەق ساڭا توۋا بەرسۇن كوپ،
بەرسە ھەم يوق ئاڭا كوڭلۇم رىغبىتى.

300

يارالدىم رازىلىق بۇڭا يوق ئىدى،
ھاياتتا پەقەتلام ھەيرىتىم* ئارتتى...
يەنە مەن نارازى قايىتىم، بىلىمدىم:
كەلمەك ھەم، تۇرماق ھەم، يانماق مەقسىدى.

* ھەيرەت — ھەيرانلىق، ھاياجان، قىزىقىش.

ئىلاۋە

① ئومەر ھەييام رۇبائىلىرىدىكى "مەي"، "قاۋاق" — ئادەتتىكى ھاراق - شاراپ ۋە ئادەتتىكى "قاۋاق"، "مەيخانا" ئەمەس. ئۇ مەي، مەيخانا دىگەن سۆزلەرنى ئوز مۇقامىغا كۆرە تۈرلۈك مەنىدە ئىشلىتىدۇ. شائىرلارنىڭ "ياز" دىگىنىدىن قىز - خانىملارنىلا، "مۇھەببەت" دىگىنىدىن ئايالغا بولغان مۇھەببەتنىلا چۈشىنىش ناھايىتى ساددىلىق بولغىنىدەك، ئومەر ھەييامنىڭ "مەي"، "مەيخانا" لىرىدىن ئوقۇل ھاراق، ھاراقخاننىلا چۈشىنىش تولمۇ ساددىلىق بولىدۇ.

شېرىيەت ۋاسىتىسى قىلىپ ئىشلىتىش ئارقىلىق ئوز رۇبائىلىرىدا كۆپرەك "مەي" بىلەن سۆزلىگەنلىگىنى كۆرگەن ئومەر ھەييامنى بەزد - لەرنىڭ، مەيگە بەك ئامراق كىشى بولسا كېرەك، دىگىنىنى ئاڭلايمىز. بىراق ياۋروپادىكى چوڭ ئەدىپ - تارىخچىلار ئومەر ھەييامنىڭ ئوز ئومىرىدە بىرەر قېتىممۇ ھاراق ئىچىپ باققان شەخس ئەمەسلىگىنى تەكىتلەيدۇ. ئومەر ھەييام بۇ رۇبائىسىدا ئوز نىداسىنى (چاقىرىغىنى) قاۋاقتىن چىققان قىلىپ ئاڭلىتىپ، كىشىلەرگە كۈنى مەنىسىز ئۆتكۈزد - دىغان غەپىلەت ئۇيقۇسىدىن قوپۇشىنى، كوزنىڭ جامىغا (كوزنىڭ چانغىغا) توپا تولۇشتىن يەنى تولۇشتىن بۇرۇن قەدەھنى مەي بىلەن تولدۇرۇش (ئومۇر جامىنى مەقسەت شارابى بىلەن تولدۇرۇش) لازىملىغىنى ئېيتىدۇ.

② شائىر بۇ رۇبائىسىدا نادان خەلق ئاغزىدىكى "ئاسماندا پەرۋىن ئاتلىق بىر ئوكۇز بار، يەرنىڭ تېگىدە يەرنى كوتىرىپ تۇرىدىغان يەنە بىر ئوكۇز بار" دىگەن ئەپسانە رىۋايەتلىرىگە قارشى ھالدا، دۇنيانى

ئەنە شۇنداق ناتوغرا چۈشىنىدىغان كىشىلەرگە، ئاچكۆز ئەمەلدارلارغا: "شۇ ئىككى ئوكۇز ئارىسىدا تېپىشىۋاتقان ئېشەكلەر" دەپ ئەنە قىلىدۇ. ③ تۇس — ئەسلى قەدىمقى زاماندا ئىراندا ئوتكەن بىر ئەسكەر باشلىق خىنىڭ ئىسمى. ئۇ بۇرۇن ئىراندا ئوتكەن "پىشى دادىيان" (ئەڭ ئاۋال ئادالەت بەرپا قىلغۇچىلار) دېيىلگەن ھوكۇمدارلار سۇلالىسىنىڭ 10-ھوكۇمدارى بولغان "نوزەر" ئىسمىلىك پادىشانىڭ ئوغلى تۇس بىنى نوزەردىن ئىبارەت. ئۇنىڭ ئاتىسى نوزەر قەدىمقى تۇران پادىشاسى "ئەپراسىياپ" تەرىپىدىن ئولتۇرۇلگەن. تۇس — بۇ يەردە ئەنە شۇ ئەسكەر باشلىقى تۇس تەرىپىدىن بىنا قىلىنغان شەھەرنىڭ نامى. بۇرۇنقى ئىران — تۇران سوقۇشلىرىنى تەسۋىرلەيدىغان مەشھۇر «شاھنامە» كىتابىنىڭ ئاپتورى شائىر ئوبۇلقاسىم پىردەۋىسى ئەنە شۇ تۇس شەھىرىلىك ئىدى.

كاۋوس (ياكى كەيكائۇوس) — بۇرۇن ئىراندا ئوتكەن "كىيانىيان" (كايايان پادىشانىسى) سۇلالىسىنىڭ 2-ھوكۇمدارىنىڭ ئىسمى. تارىختىكى ئىران — تۇران سوقۇشى مۇشۇ ھوكۇمدارنىڭ دەۋرىدە بولغان. «شاھنامە» نىڭ قەھرىمانى رۇستەم — مۇشۇ ھوكۇمدارنىڭ باش پەھلىۋانى ئىدى.

④ پارسچە "كىجا" دىگەن سۆزنىڭ قىسقارتىلمىسى بولغان "گوگو" گوگو دىگەن ئىبارە "نەدە، نەدە؟" دىگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ. شائىر بۇ يەردە پاختەكنىڭ شۇنداق دېيىشىنى گۇيا ھەر بىر شاھ-گاداي، چوڭ-كىچىك جان ئىگىسىگە "پالانچى نەگە كەتتى؟ پۇستان-چى نەدە؟" دىگەن سوئالنى بېرىۋاتقاندەك سەزدۈرۈپ، "سەنمۇ بۇ يەردە تۇرىۋەرمەيسەن، ئومۇرنى بەھۇدە ئوتكۈزمە، ھاياتتىن ياخشى پايدىلان" دىگەن ئاگاھلاندۇرۇشنى بېرىدۇ.

⑤ شائىر بۇ رۇبائىسىدا ناماز، روزا ئۇستىدە يۇمۇرستىك خاراكتىردا كۈلۈپ: تەبىئىتىم ناماز، روزا قاتارلىقلارغا مايىل بولغانلىغىنى كۆرۈپ، ئوزەمچە، ناھايىتى زور مەقسىدىم ھاسىل بولدى دەپ ئويلىغان.

ئىدىم؛ مەن شۇنچە ئۇلۇغ كۆرگەن نامازنى ناھايەت بىر "بەل"، شۇنچە مۇقەددەس بىلگەن روزىنى ناھايەت يېرىم يۇتۇم ھاراق بۇزۇۋەتتى دەپ، شۇنچە چوڭ كۆرگەن نەرسىلەرنىڭ ئانچىكىم بىرىمىلەر تەرىپىدىن بۇزۇلۇپ، ۋەيران بولغانلىغىغا ئەجەپلىنىپ كۆلىدۇ.

⑥ ئومەر ھەبىيام تولا چاغلاردا باشقىلارنىڭ ئالايىق ئىشلىرىنى پاش قىلماقچى ۋە ئەيىبلەمەكچى بولسا، ئۆز شېئىرلىرىدا گويا شۇ ئالايىق ئىشنى ئۆزى قىلغان تەرزىدە ئېيتىپ، ئۇنىڭغا ئىستېھزا بىلەن كۆلىدۇ. بۇ، ئەدىبىياتتىكى غايەت ئەپچىل ماھارەت بولۇپ، بۇ رۇبائى ئەنە شۇ ماھارەتنىڭ نەمۇنىسى. شائىر بۇ رۇبائىدا كۆرۈنۈشتە ئۆزىنى مېچىتكە نەزەر-نۇزۇرەتنى ماراپ بارىدىغان، جايىناماز ئوغرىلايدىغان ئوغرى دېگەن بولۇپ، ئاستىرتىن گەپنى كىشىلەرنىڭ كۆزىگە ناماز خان، تەقۋادار ئادەم كۆرۈنىدىغان، پەيتى كەلسە ھەرقانداق نەپسانىيەت-چىلىكتىن يانمايدىغان رىياكار-ساختىپەزلەرگە دارىتىدۇ ۋە ئۇلارنى كېلىشتۈرۈپ سوقىدۇ.

⑦ شائىر بۇ رۇبائىسىدىكى "جىگىرىمىزنى كاۋاپ قىلماي تۇرۇپ، باشقىلارنىڭ تۇزىغا نان توگۇرمىدۇق" دېگەن مىسرالاردا قان-تەرد-مىزنى توكمەي تۇرۇپ، ھەرگىز باكىرىغا يۇگۇرمىدۇق، باشقىلارنىڭ ئەمگەك مۇسىدىن پايدىلىنىشقا ئۇرۇنمىدۇق دەيدۇ؛ بۇ يەردە ئوزۇننىڭ ئىززەت نەپسىنى ساقلاشنى بىلىدىغان ھەر بىر ۋىجدان ئىگىسىنى باشقىلارنىڭ ئەمگىكى ھىساۋىغا ئوزۇقلىنىشنى نومۇس دەپ بىلىشكە دەۋەت قىلىدۇ.

⑧ "ئابى ھايات" (ياكى ئابى ھايۋان): لۇغەت مەنىسى- ھاياتلىق سۈيى، ھايات تۇرغۇزىدىغان سۇ. ئەپسانىۋى رىۋايەتلەرگە قارىغاندا، "ئابى ھايات" - ئاجايىپ خىسلەتلىك بىر سۇ بولۇپ، ئۇنى ئىچكەن كىشى ئۆلمەي، مەڭگۈ ھايات تۇرارمىش. "ئابى ھايات" بۇلىغى بولسا ئىنساننىڭ قەدىمى يېتىش مۇشكۈل بولغان بىر قاراڭغۇ-زۇلمەت

ئىچىدىمىش.

⑨ ئارستو (ئارستوتىل) — يېڭى ئىرادىن ئاۋالقى 384 — يىلىدا تۇغۇلۇپ، 322 — يىلىدا ۋاپات بولغان. ئۇ كەڭ ۋە چوڭقۇر بىلىملىك ئادەم بولغانلىقى ۋە چوڭ ئىلمىي ئەسەرلەر يېزىپ قالدۇرغانلىقى ئۈچۈن قەدىمقى زاماننىڭ ئاتاقلىق دانىشمەنى دەپ ئاتالغان.

جۇمھۇر (بۇزى جۇمھۇر) — ئىراننىڭ ساسانىيان دىيىلىگەن ھۆكۈمدارلىرى سۇلالىسىدىن “كسرا” نامى بىلەنمۇ ئاتىلىدىغان نۇشىر-ۋان ئاتلىق شاھىنىڭ ۋەزىرى. ئۇ خەلىقپەرۋەر، ئادالەتپەرۋەر ۋەزىر بولۇپ، تارىخلاردا نۇشىرۋان ئادالەتپەرۋەرلىكىنى تەرغىپ قىلغۇچى “ئادىل” دەپ تەرىپلىنىدۇ.

قەدىمقى زاماندا رىم پادىشاسى “قەيسەر” دەپ ئاتالغان. پەغپۇر — جۇڭگونىڭ بۇرۇنقى خانلىرىدىن بىرى بولۇپ، “پەغپۇر چىن” دىيىلگەن.

جەمىشت — بۇرۇنقى ئىران پادىشاسى.

بەھرام گور — بۇرۇنقى ئىراننىڭ “ساسانىيان” سۇلالىسىنىڭ پادىشاھلىرىدىن بىرى. ئۇ ياۋا ئېشەك ئوۋلايدىغان ۋە شۇنىڭغا ماھىر بولغاچقا “بەھرام گور” دەپ ئاتالغان. “گور” نىڭ ئىككى مەنىسى بولۇپ، بىرى — ياۋا ئېشەك، يەنە بىرى — قەۋرە. شائىر بۇرۇبا-ئىسىدا بەھرام “گورنى (ياۋا ئېشەكنى) ئوۋلىغان ئىدى، بەھرامنى گور (قەۋرە) ئوۋلىدى” دەپ سۆز ئويۇنى قىلىدۇ.

⑩ “خىسراۋ” (ياكى كەيخىسراۋ) — بۇرۇنقى ئىران كىيانىيان (كايان پادىشاھلىرى) سۇلالىسىنىڭ 3 — ھۆكۈمدارى.

پەرىدون — “پىشى دادىيان” سۇلالىسىنىڭ پادىشاھلىرىدىن بىرى.

⑪ شائىر بۇرۇبا ئىسىدا “جەننەت، دوزاق دىگەنلەر باشقا يەردە مەۋجۇت ئەمەس؛ ئەگەر مەۋجۇت بولسىدىغان بولسا، ئۇ ئوزەڭدە” دىگەن مەنانى ئاڭلىتىدۇ. يەنى: جەننەتنى پىردەۋىس دىگىنى — شاتلىق چاغلىرىمىزدىن بىر نەپەس ۋاقتىنىڭ ئوزى شۇ؛ دوزاق دىگىنى —

بەۋدە چەككەن رەببى - ئەلەملىرىمىزدىن بىر ئۇچقۇننىڭ ئوزى شۇ: "جەننەت" تەلۋىدە بولساڭ، ۋاقتىڭنى خوشال تۇت، دوزاقتىن قورقساڭ، غەم قايقۇدىن يىراق بول، دەيدۇ.

⑫ بۇ رۇبائىنىڭ 3- ۋە 4- مىسراسى قۇرئاننىڭ "بەقەر" ناملىق سۇرىسىدىكى 34- ئايەتكە قارىتا ئېيتىلغان. شۇ ئايەتنىڭ تەرجىمىسى مۇنداق: "بىز پەرىشتىلەرگە 'ئادەم' گە سەجدە قىلىڭلار، دېگەن ئىدۇق، ئۇلار سەجدە قىلىشتى؛ پەقەت شەيتان سەجدە قىلغىلى ئۇنىمىدى....." ئومەر ھەبىبام بۇ يەردە يۇمۇرستىك كىنايە بىلەن مۇنداق دەيدۇ: ئەگەر شەيتان بىر قېتىم مەي ئوتلىغان بولسا، ئۇ پۈتۈن ئىنسانلارنىڭ تۇنجى ئاتىسى بولغان ھەزرىتى ئادەم ئەلەيھىسسالامغا بىر ئەمەس، ئىككى مىڭ قېتىم سەجدە قىلغان بولاتتى؛ مەي ئۇنىڭ تەكەببۇرلۇغىنىڭ، مەنەپىلىگىنىڭ دورىسى ئىدى، مەي ئۇنىڭ دوتلۇك، قاتىاللىق مۇجەزىنى ئۈزگەرتىپ، مۇلايىملاشتۇراتتى.

⑬ شائىر بۇ رۇبائىسىدا، دوستنى كۆپەيتىش، دۈشمەننى ئازايتىش دېگەن مەشھۇر ئىستىراتېگىيەلىك پىكىرنىڭ كۆنكىرت ئۇسۇللىرىنى چۈشەندۈرۈپ، ياخشىلىق قىلىپ، دوستۇڭنى تېخىمۇ يېقىنلاشتۇر، دۈشمىنىڭنى دوستقا ئايلاندۇر دېمەكچى. بۇ ھەقتە بۈيۈك شائىر خوجا ھاپىزنىڭ مۇنداق بىر شېئىرى ئومەر ھەبىبامنىڭ شۇ نۇقتىسىنى زىمىنى قۇۋۋەتلەيدۇ:

گەر ئزلىسەڭ ئاسايىش،

ئىككى جاھاندا يول بۇ:

دوستۇڭغا قىل مۇرۇۋەت،

دۈشمەنگە قىل مادارا....."

⑭ شائىر بۇ رۇبائىدىكى مەنتىقىنى ئىسلام دىنىغا ئىمان كەلتۈرۈش (ئىشەنچ بىلدۈرۈش) نىڭ 6- نۇقتىسى بولغان "ياخشىلىق ۋە يامانلىق ئاللاننىڭ تەقدىرىدىن بولىدۇ" دېگەن سۆزگە قاراتقان. ئەگەر، - دېمەكچى ئۇ ئوز مەنتىقىدە، - ياخشىلىق ۋە يامانلىق ئاللاننىڭ ھۆكۈمى بىلەن

بولدىكەن، ئۇ ھالدا، مېنىڭ ياخشىلىق تەرەپكە مېڭىشىم ئاللاننىڭ ھۆكۈمى بىلەن بولغاندەك، يامانلىق تەرەپكە مېڭىشىمۇ ئاللاننىڭ ھۆكۈمى بىلەن بولغان بولىدۇ؛ ئاللا ئۆز ھۆكۈمى بىلەن مېنىڭ قىلغان يامانلىقىم، گۈناھىم ئۈچۈن مېنى جازالىسا، بۇ قانداق توغرا بولىدۇ؟!

⑮ “ئادىمى ئابى” دىگەن سۆزنىڭ لۇغەت مەنىسى — “سۇ ئادىمى” دىمەكتۇر. بۇنى بەزى ئەپسانىلەردە “سۇ پەزىسى” دەپمۇ ئاتايدۇ. ئېيتىلىشىچە، “ئادىمى ئابى” نىڭ بېلىنىڭ يۇقۇرىسى ئادەمگە، بېلىنىڭ تۆۋەنىنى بېلىققا ئوخشايىمىش، بۇ يەردە شائىر كوزدىن ئاتقان ياشنى مۇبالغە قىلىپ (شېئىرنى بالاغەتكە كۆتۈرۈپ)، ئۇنى ئەگەر سۇ پەزىسى بولماي، ئادەتتىكى ئادەم چۈشسە غەرق بولۇپ كېتىدىغان كاتتا دەريا دەپ سۆزەتلەيدۇ.

⑯ بۇ رۇبائىدىكى “بىز بولساق دوستى — يەتتى مىڭ يىل بۇرۇن ئۆتكەن ‘كىشى ئىك’ دىگەن ئىبارە توغرىسىدا، گو مورو مۇنداق ئىزاھلايدۇ: “ئىدىسون خانىمنىڭ شەرھىلىشىچە، ئومەر ھەبىيەم دەۋرىدە پارسىلار يەر شارىنىڭ يېشىنى يەتتى مىڭ يىل دەپ ھىساپلايتتى”.

⑰ مەريەم ۋە مەريەمنىڭ ئاشتىسى: رىۋايەتلەرگە قارىغاندا، مەر-يەم — ھەزرىتى ئەيسانىڭ ئانىسى؛ ئۇ ئەرسىز ھامىلدار بولغانلىغىنى يوشۇرۇش نىيىتىدە، ئەينى چاغدا شەرقنىڭ ئادەم ئايغى يەتمەيدىغان بىر يېرىگە كەتكەن، مەقسىدى ئاچلىقتىن ئولۇش ئىدى. شۇ يەردە ئۇنىڭ تۇغۇتى قىستىغان. شۇ چاغدا جەبرىئىل ناملىق پەرىشتە بىر مۇبلىك دەرىخنى كۆرسىتىپ، ئۇنىڭ شىرىن مۇسكىگە تەكلىپ قىلغان. مانا شۇ مۇھىم پەيتتىكى يىمەكلىك بەكمۇ قەدىرلىك “مەريەم ئاشتىسى” دەپ ئاتالغان.

بۇسەئىد — بۇرۇنقى ئاتاقلىق بىر زاھىتنىڭ نامى بولۇپ، ئۇ بۇلۇخىرى دىگەن كىشىنىڭ ئوغلى ئەبۇسەئىد.

ئەدھەم — ئىبراھىم ئەدھەم ئىسمى بىلەن مەشھۇر بولۇپ،

ئوز زامانىسىدا "ئەۋلىيا" ئاتىلاتتى.

⑱ ئومەر ھەبىيىم بۇ يەردە: مەن شاراپ قورسەممۇ، قولۇمنى رۇمكىدىن باشقا نەرسىگە ئۇزاتمايمەن، يەنى خەيائەتكارلىق، تاماخخورلۇق ھەركەتلىرىدە بولمايمەن، دەيدۇ. دىمەك ئۇ تېغنىڭ ئۈچىنى نەزەر - نۇزەت، خەيىرى - ساخاۋەت، ئىسقات - سالات تاماسىدا بولىدىغان قىزىلكوز، ئالدامچى دۇئاكۆيىلارغا، بىرەر ئېھتىياج يۈزىدىن ھاجەت - مەن بولغانلارنى ھەدىيە - سوغات، چاي - زىياپەت، پارا - مارا بېرىشكە قىستايدىغان، پەينىنى تاپسىلا قاقتى - سوقتى قىلىپ قان شورايىدىغان مۇستەبىت ئەمەلدارلارغا قارىتىدۇ. ئۇ: گەرچە رۇمكىغا قول سوزۇش ياخشى ئىش بولمىسىمۇ، ئەمما كىشىلەرگە ئاشۇنداق تاماقولىنى سوزغاندىن تۈزۈكرەك، دىمەكچى.

⑲ ئومەر ھەبىيىم بۇ رۇبائىسىدا ئىسلام شەرىئىتىدە ھاراق - شاراپنىڭ ھارام قىلىنىش سەۋىيىسى ئۈستىدە توختىلىپ، ئەينى زاماندا مۇسۇل - مانلىقنى قوبۇل قىلغان ئەرەپلەر ئارىسىدا ئۆتكەن بىر ھىكايە - ئارقىلىق كۆلدۇ. ھىكايە مۇنداق: ئۇ زاماندا ئەرەپلەردىن بىرسى قاتتىق ئىچىپ مەس بولۇش ئارقىسىدا "ھەمزە" ئاتلىق ئەرەپنىڭ (بەلكىم بۇ ھەزرىتى مۇھەممەتنىڭ تاغىسى ئىمىر ھەمزە بولۇشى مۇمكىن) توگىسىنى ئوغرىلاشقا ئۇرۇنغان ئىكەن. ئاللا بۇ ئەرەپنى "ھاراق ئىچىپ ئىنتىزامنى بۇزدى" دەپ ئەيىبلەپ، شاراپ ئىچىشنى ھارام قىلغان. شۇنىڭ بىلەن مەي مۇھەممەت پەيغەمبەرنىڭ شەرىئەت - تىدە ھارام دىيىلگەن ئىكەن. بۇ ھەقتە ھەكىم ئەبۇ ئەلى ئىبنى سىنانىڭ پارسچە 4 قۇر شېئىرى بار، تەرجىمىسى مۇنداق: "ئاللا مەينى ھارام قىلدى، چۈنكى ئەرەپلەر ئۇنى قالايمىقان ئىچىپ، ئىنتىزامسىز بولغان ئىدى، ئەجەم خەلقى بۇ ھەقتە ئەرەپلەردىن شىكايەت قىلىشقا ھەقلىكى، ئەرەپلەرنىڭ مىڭسى قۇرۇق (سەۋدا - مسجەز) بولغانلىغى تۈپەيلىدىن ئەجەم خەلقى قۇرۇق ئېغىز (كالىۋىگىنى) شاراپ بىلەن نەمەدىيەلمەيدىغان) بولۇپ قالدى."

20) ئومەر ھەبىيەم بۇ يەردە گويى ئوزىنى ئوزى پاش قىلغان، تەنقىت قىلغان بىر ھالەتتە ئوتتۇرىغا چىقىپ، مۇسۇلمانلار ئىچىدىكى ئاغزىدا مۇسۇلمانلىق دەۋاسىنى قىلىمۇ، ئەمىلىي ھەرىكەتتە يامۇسۇلمانغا، ياكى كاپىرغا ئوخشىمايدىغان ئادەملەر ئۈستىدىن ۋاخلىق قىلىپ كۆلدۇ. ئۇنىڭ "بىر قولۇمدا قۇرئان، بىر قولۇمدا رۇمكا، گايدا ھالال ئادەمەن، گايدا ھارام" دىگەنلىكى مېنىڭ مەزمۇنۇم راستلىق ۋە يالغانلىق بىلەن، ئەسكىلىك ۋە ئوبدانلىق بىلەن ئارىلاش - مۇجىمەل دىگەنلىكىدۇر. ئۇ خاراكتىرى ھالال ۋە ھاراملىق، جالىق ۋە جىڭلىق ئارىلاش ئادەم تىپىنى باھالاپ، ئۇنداق ئادەمنى ئىككى يۈزلىمە دەيدۇ. رىيال جەمىيەتتە ئىدىيالىستلار ئىچىدىمۇ، ماتىرىيالىستلار ئىچىدىنمۇ ئوز مەسلىكىدە ساپ بولمىغان "دۇئالىستلار" يوق ئەمەس، ئومەر ھەبىيەم بۇ رۇبائىسىدا ئەنە شۇنداق كىشىلەرگە دارىتىدۇ.

21) شائىر بۇ يەردە: تىرىكلىك چىغىمىدىكى ۋاقىتلارنى بەھۇدە زايە قىلد - ۋەتەندىم، بىر قىسمىنى كېرەكلىك ئىشلارغا سەرب قىلىشقا ئاجراتتىم. تۇپرىغىم غەلۇبىر ئىچىدە تاسقىلىشتىن ئىلگىرى يەنى ئولۇشتىن ئىلگىرى مەن ئوزەم دادىل تۇرۇپ، كائىناتنى غەلۇبىرگە سېلىپ تاسقىدىم، ھاياتنى تەكشۈردۇم ۋە دۇنيادىكى خاتا، توغرىنى ئايرىشقا تىرىشتىم، دەيدۇ. بۇ، شائىرنىڭ ئوز ئومۇر تارىخىدىن چىقارغان يەكۈنى بولۇپ، ھەركىمنى "مەن دۇنياغا كېلىپ نىمە قىلدىم؟" دەپ ئويلىنىشقا ئىلھاملاندۇرىدۇ.

22) جەمىيەتنىڭ جامى - رىۋايەتلەرگە قارىغاندا، بۇ جام يەتتى ئاسمان، يەتتى يۇلتۇز، يەتتى دېڭىزدىن بىشارەت بېرەرمىش، كىمكى بۇ جامنى قولغا ئالسا، خۇددى جاھانناما (جاھاننى كورسەتكۈچى ئەينەك) نى قولغا ئالغاندەك، ئوتمۇشنى، ھازىرنى ۋە كەلگۈسىنى كورەرمىش.

23) جەمىيەتتە بىر گۇرۇھ ئادەم دىن ۋە مەزھەپ تالىشىۋاتقان، بىر بىر گۇرۇھ كىشىلەر تەڭرىگە شەك كەلتۈرۈش ياكى جەزمى قىلىش ئۈستىدە ھەيرەتتە تۇرغان بىر پەيتتە، تامنىڭ كەينىدىن ئوتتۇرىغا

چىقىپ: “يول — ئۇ ئەمەس، بۇمۇ ئەمەس!” دەپ ۋاقتىنغان ئادەم باشقا كىشى ئەمەس، دەل پەيلاسوپ ئومەر ھەييامنىڭ ئۆزى. شائىر بۇ رۇبائىسىدا ئەينى زاماندىكى ئۆز ئوبرازىنى ناھايىتى توغرا سۈرەتلەپ بەرگەن. ئۇ شۇنداق دەۋالار ئۈستىدە ياندىن چىقىپ، دەۋاگەرلەرنىڭ پىكرىنى بولگەن، ئېتىقات نۇقتىسىدىن يېڭى دەۋر ئاچقان. ئۇ يولنىڭ قايسى ئىكەنلىكىنى ئوچۇق ۋە ئېنىق كۆرسىتەلمىگەن بولسىمۇ، ئەينى زاماندا ئىراندىكى دىن ۋە مەزھەپ ماجىرىلىرى چىڭىش بىر زىمىنىدا شۇنداق مەنىۋى جاسارەت بىلەن مەيدانغا چىقىش ئۈچۈن مەخسۇس پاراسەت ۋە مەخسۇس يۈرەك كېرەك ئىدى.....

②۴ شائىر بۇ رۇبائىسىدا كونا ھوكۇمالارنىڭ ئەنئەنىسىنى داۋاملاشتۇرۇپ، ئۇلار ئېيتقان “ئاناسۇر ئەرەبەئە” (4 ماددا: ئوت، سۇ، شامال ۋە توپا) نى بارلىق مەۋجۇداتنىڭ ئاساسى سۈپىتىدە كۆرسىتىدۇ. بۇ 4 خىل ماددىنى خىلمۇ-خىل مەزمۇندا كەلتۈرۈش بۇ كىتاپتا بىرقانچە يەردە ئۇچرايدۇ.

②۵ بۇ رۇبائىدا ئىسلام دۇنياسىدا “لسانىل غەيب” (غايىپنىڭ تىلى) دەپ داڭقى چىققان نوپۇزلۇق مۇسۇلمان شائىر خوجا ھاپىز شىرازىنىڭ پىكرى پەيلاسوپ ئومەر ھەييام بىلەن بىر نۇقتىدىن كېلىپ چىقىدۇ؛ خوجا ھاپىز بۇ نۇقتىدا ئۆز پىكرىنى مۇنداق قويغان:

“كەئبە بىلە بۇتخاناڭنىڭ ئورتىسىدا پەرقى يوق،
ھەر تەرەپتىن قارىساڭ ھەم ئۇ باراۋەردۇر پەقەت.”

本书根据阿布都拉·加吾拉提编辑的裁默·伽亚谟的《鲁拜集》（土耳其伊斯坦布尔1926年版）翻译出版，翻译时并参考了郭沫若所译《鲁拜集》等有关版本。

بۇ كىتاپ ئابدۇللا جەۋرەتنىڭ نەشرگە تەييارلىشى بىلەن 1926 - يىلى تۈركىيەنىڭ ئىستانبۇل شەھىرىدە نەشر قىلىنغان ئومەر ھەيىام رۇبائىلىرى نۇسخىسىغا ئاساسەن ۋە گومورو تەرجىمە قىلغان «رۇبائىلار» دىن ھەم باشقا نۇسخىلاردىن پايدىلىنىپ تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى.

ئومەر ھەيىام رۇبائىلىرى

تەرجىمە قىلغۇچى: نۇرمۇھەممەت ئېركى

مەسئۇل مۇھەررىر: توختى باقى

مەسئۇل كوررېكتور: رىشىت ۋاھىدى

مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىندى

شىنخۇا كىتاپخانىسى تەرىپىدىن تارقىتىلدى

مىللەتلەر باسما زاۋۇدىدا بېسىلدى

1981 - يىلى 3 - ئايدا 1 - قېتىم نەشر قىلىندى

1983 - يىلى 3 - ئايدا بېيجىڭدا 2 - قېتىم بېسىلدى

ئاددى مۇقاۋىلىقىنىڭ باھاسى: 0.31 يۈەن

鲁拜集

(维吾尔文)

栽默·伽亚谟著

努尔穆罕默德·艾尔克译

责任编辑：托合提·巴海

责任校对：热西提瓦依提

民族出版社出版 新华书店发行

民族印刷厂印刷

开本：787×1092毫米1/32 印张：4.2

1981年3月第1版 1983年8月北京第2次印刷

平装本印数：4,701—10,200册 定价：0.31元

书号：M10049(4)97